

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้

1. หลักการและแนวคิดของการบริหารสถานศึกษา
2. ความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็นในการเตรียมความพร้อม

ด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

3. แนวทางในการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
4. บริบทและการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการและแนวคิดของการบริหารสถานศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและแนวคิดของการบริหารสถานศึกษา

อยู่หลายด้าน ดังนี้

1. ความหมาย

สุทธิ ภิบาลแทน (2553 : 389) ได้ให้ความหมายของคำว่า สภาพ กือ ความเป็นเอง ตามธรรมชาติของมนุษย์ ลักษณะในตัวมันเอง, ภาวะ, ธรรมชาติ, สิ่งเป็นอยู่

ราชบูรพาพิทยสถาน (2546 : 1123) ได้ให้ความหมายของคำว่า สภาพ กือ ความเป็นเองตามธรรมชาติหรือธรรมชาติ เช่น สภาพความเป็นอยู่, สภาพดินฟ้าอากาศ, ลักษณะในตัวมันเอง, ภาวะ ธรรมชาติ

สนับสนุน (2555 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของคำว่า สภาพ กือ ความเป็นอยู่, ธรรมชาติ, ธรรมชาติ, ความเป็นเอง

จากการศึกษาความหมายของคำว่า สภาพ สรุปให้ว่า สภาพ หมายถึง สังกัดและความเป็นธรรมชาติของสิ่งที่เป็นอยู่ สุทธิ กินาลแทน (2553 : 389) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวทาง คือ ทางปฏิบัติที่วางแผนไว้เป็นแนว

กระทรวงสาธารณสุข (2555 : อ่อนไลน์) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวทาง (Guidelines) การปฏิบัติงาน ประกอบด้วยแนวทางหลัก 3 แนวทาง คือ

1. แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มารับบริการ
2. แนวทางที่หน่วยจ่ายกลางต้องประสานร่วมกับทุกหน่วยงานที่มารับบริการ
3. แนวทางการดำเนินการภายใต้หน่วยจ่ายกลาง

ราชบันชีศิษยสถาน (2546 : 599) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวทาง คือ ทางปฏิบัติที่วางแผนไว้เป็นแนว

เปลือง ณ.นศร (2555 : อ่อนไลน์) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวทาง คือ ทางปฏิบัติที่ควรทำ

จากการศึกษาความหมายของคำว่า แนวทาง สรุปให้ว่า แนวทาง หมายถึง การปฏิบัติงานที่วางแผนไว้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน จันเนียร พลหาญ (2553 : 2) ได้ให้ความหมายของ การบริหาร หมายถึง การทำกิจกรรมร่วมกันของกลุ่มนบุคคลอย่างโดยอิ่งหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยใช้ทรัพยากรอย่างประยุกต์ด้วยเทคนิคต่าง ๆ อย่างเป็นขั้นตอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

อินทิรา หิรัญสาย (2553 : อ่อนไลน์) ที่ได้อธิบายความหมายของการบริหาร “ให้ว่า การบริหาร เป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์ของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินกิจกรรม หรืองานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางแผนไว้ร่วมกัน โดยอาศัยกระบวนการและทรัพยากรทางการ บริหารเป็นปัจจัยอย่างประยุกต์ และให้เกิดประโยชน์สูงสุด”

การบริหาร คือ ศิลปะของการทำงานให้สำเร็จ โดยใช้บุคคลอื่น

การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำทรัพยากรการบริหาร (Administrative resource) มาประกอบการตามกระบวนการบริหาร (Process of administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหาร คือ การทำงานของคณะบุคคล ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติการเพื่อชุดประสงค์อย่างเดียวกัน และให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน การบริหาร คือศิลปะ

ในการทำให้สิ่งต่างๆ ได้รับการกระทำเป็นผลลัพธ์เร็ว หมายความว่า ผู้บริหารไม่ใช่ผู้ปฏิบัติแต่ใช่ศิลปะทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานชนเป็นผลลัพธ์ตรงตามจุดหมายขององค์การ หรือสร้างความจุดหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกแล้ว

ชุมศักดิ์ อินทรรักษ์ (2551 : 21) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า การบริหาร ในฐานะที่เป็นศาสตร์ (Science) ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎี หลักการและเหตุผลจำเป็นต้องการทำอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการ

Industrial Management Engineering (2550 : ออนไลน์) ให้ความหมาย คำว่า การบริหาร คือ กลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวย และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วย จุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และ เกิดประสิทธิผลครบถ้วน

จากการศึกษาความหมายของ การบริหาร สรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ ศาสตร์และศิลป์ในการทำงาน หรือ กิจกรรมต่าง ๆ รวมกับกลุ่มคน โดยมีการวางแผน การสั่งการ และมีการควบคุม อย่างเป็นขั้นตอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ไว้อย่างมี ประสิทธิภาพ

วิกิพีเดีย (2554 : ออนไลน์) สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานตามกฎหมายที่มีหน้าที่ หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นของภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานการศึกษาอื่น ๆ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2545 : 28) กล่าวว่า สถานศึกษา หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน คูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ หรือ วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

จากการศึกษาความหมายของ สถานศึกษา สรุปได้ว่า สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงาน ตามกฎหมายทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษา

กิตติมา ปรีดีศิลป (2540 : 4) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง ความพยายามที่จะดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา ได้แก่ หลักสูตร กฎ วัสดุ อุปกรณ์ ตำราเรียน และอาคารสถานที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

กู๊ด (Good. 1993 : 14) ได้กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาเป็นการวินิจฉัยสั่งการ ควบคุม และการจัดการในเรื่องเกี่ยวกับงานหรือกิจกรรมสถานศึกษาทั้งการบริหารธุรกิจของ สถานศึกษา โดยมุ่งให้บรรลุผลตามจุดหมายของสถานศึกษาที่ได้ตั้งไว้ ภาระหน้าที่คือกล่าว จะเกี่ยวข้องกับ ครุ นักเรียน บุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โปรแกรมการเรียนการสอน กิจกรรม หลักสูตร วิธีการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และการແນະແນວ

เกร格 (Gregg. 1997 : 32) ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นการปฏิบัติงานและเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำเพื่อการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับ งานสอนนักเรียนเข้ามารับการศึกษาในสถานบันการศึกษา

จากการศึกษาความหมายของ การบริหารสถานศึกษา สรุปได้ว่า การบริหาร สถานศึกษา หมายถึง การทำงานของกลุ่มคน หรือ บุคลากร ในหน่วยงานตามกฎหมาย ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อคำนึงการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา โดยมีการสั่งการ ควบคุม ตามวินิจฉัย และอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครุ นักเรียน และบุคลากร ในสถานศึกษาทุกคน

2. หลักการและแนวคิดในการบริหาร

การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management : PM)

จำเนียร พลหาญ (2553 : 208-211, 215-222) การบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participative Management : PM) คือ การบริหารที่เปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารจัดการในองค์การ เพื่อให้การดำเนินงาน ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด บรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์การตั้งไว้ด้วยการให้ทุกฝ่ายเข้ามามีความ รับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน

ประเภทของการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision making) ซึ่งเป็นขั้นตอน ที่เกิดขึ้นหลังจากกำหนดความต้องการและการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยการเข้ามา มีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์การ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (implementation) ซึ่งเป็นขั้นตอน ที่ต่อเนื่องหลักจากการตัดสินใจเดือกวิธีการแก้ไขปัญหาและได้วางแผนเสร็จเรียบร้อยแล้ว การนำแผนการดำเนินการสู่การปฏิบัติเป็นหัวใจสำคัญที่ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง การดำเนินงานจึงจะประสบความสำเร็จได้

3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เมื่อการดำเนินการตามแผนการสืบสุกคงผลผลิตหรือพัฒนาการทำงานร่วมกันที่ปรากฏของมหาวิทยาลัยในองค์การต้องร่วมกันรับผิดชอบทั้งในด้านบวกที่สร้างความพึงพอใจให้กับคนที่เกี่ยวข้องและด้านลบที่เป็นข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรคในการทำงานและอาจมีผลผลกระทบกับสังคมด้วย

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เพื่อให้ทุกคนในองค์กรทราบสภาพที่แท้จริงของการดำเนินงานการเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินจะทำให้บุคลากรในองค์การเกิดความเข้าใจผลการทำงานตลอดจนปัญหาอุปสรรค ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความเห็น (Views) ความชอบ (Preference) และความคาดหวัง (Expectations) ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการทำงานต่อไป

ประโยชน์ของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

1. การมีส่วนร่วมทำให้สามารถระดมความคิด ได้มากกว่า โดยการระดมความคิดเห็นร่วมกันทำให้ได้ความคิดที่หลากหลายเข้าทำนองภายนอกที่ว่า “สองหัวย้อมดีกว่าหัวเดียว”

2. การมีส่วนร่วมทำให้มีผลทางด้านจิตวิทยา คือ ทำให้เกิดการต่อต้านลดลง เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์สิ่งใดที่ตนได้แสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนเกี่ยวข้อง สิ่งนั้นตนเองย่อมไม่คัดค้านและเกิดการยอมรับมากขึ้น

3. เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดีกว่า สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตลอดจนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อ กันด้วย

4. ผู้ร่วมงานจะได้มีโอกาสได้ใช้ความสามารถและทักษะในการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดการแสดงศรีษะของทีมงานและเกิดความแข็งแกร่งด้วย

5. การมีส่วนร่วมจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การตัดสินใจมีคุณภาพมากขึ้น การปรับปรุงงานเป็นไปได้สูงและผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจในการทำงานด้วย

Benchmarking หรือการเทียบวัดสมรรถนะ

Benchmarking หรือการเทียบวัดสมรรถนะเป็นกระบวนการในการศึกษาผลการดำเนินงานขององค์กรที่มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ เพื่อนำมาเปรียบเทียบปรับปรุงการทำงานขององค์กรที่ตนเองรับผิดชอบให้มีมาตรฐานตามกำหนดโดยความร่วมมือของทุกฝ่ายและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการทำ Benchmarking

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานขององค์กรกับองค์กรอื่น

2. เพื่อศึกษามาตรฐานขององค์การอื่นที่ประสบความสำเร็จสูงสุด
3. เพื่อกำหนดมาตรฐานที่จะนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีที่สุด
4. เพื่อนำประสบการณ์ที่ได้รับจากองค์การภายในและภายนอกมาใช้ใน

การกำหนดมาตรฐานองค์การ

5. เพื่อก้าวไปสู่มาตรฐานที่เหนือกว่า

หลักปฏิบัติในการทำ Benchmarking

เพื่อให้การทำ Benchmarking เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลัก
จริยธรรมองค์การและบุคลากร จึงมีข้อตกลงในหลักปฏิบัติในการทำ Benchmarking ดังนี้

1. เพื่อความถูกต้องตามกฎหมาย (Principle of Legality) หลักเลี้ยง
การหารือหรือการกระทำที่อาจนำไปสู่หรือมีนัยที่แสดงให้เห็นชุดมุ่งหมายที่จะหยุดยั้งการ
ดำเนินงานของผู้อื่น
2. หลักการเปลี่ยนแปลง (Principle of Exchange) มีความเต็มใจ
ที่จะให้ข้อมูลในระดับเดียวกันกับที่ต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างองค์การ
3. หลักในการเก็บความลับ (Principle of Confidentiality) ข้อมูล
ที่แลกเปลี่ยนกันในการทำ Benchmarking เป็นความลับต่อบุคลากรหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง
จะต้องไม่สื่อข้อมูลออกไปสู่ภายนอกองค์การโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล
4. หลักในการใช้ข้อมูล (Principle of Use) ข้อมูลที่ได้รับจาก Partner
เพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานเฉพาะในบริษัทที่เข้าร่วมเท่านั้นการใช้ซึ่งหรือ
ข้อมูลของ Partner ออกสู่ภายนอกต้องได้รับอนุญาตจาก Partner ก่อน
5. หลักในการติดต่อกับผู้ติดต่อโดยตรง (Principle of First Party
Contact) ให้คิดต่อ กับบุคคลที่บริษัททำการเปรียบเทียบด้วยเป็นผู้กำหนดให้มากที่สุด
เท่าที่จะเป็นไปได้ ถ้าต้องการสื่อสารหรือติดต่อกับฝ่ายอื่นต้องมีการตกลงกับผู้ติดต่อหลัก
เสียก่อน
6. หลักในการติดต่อกับบุคคลที่ 3 (Principle of third Party Contract)
ต้องขออนุญาตในการที่จะทำเชื่อมโยงบริษัทหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไปยังอีกับบุคคลที่ 3
7. หลักในการเตรียมพร้อม (Principle of Preparation) ความตั้งใจ
ในการดำเนินการนี้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยมีการเตรียมตัวในแต่ละขั้นตอน

กระบวนการพื้นฐานของ Benchmarking

ขั้นที่ 1 การวางแผนโครงการ Benchmarking

ขั้นที่ 2 การสร้างทีม Benchmarking

ขั้นที่ 3 การรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาช่องทางการปฏิบัติ

ขั้นที่ 5 การแก้ไขและการจัดทำกระบวนการใหม่

การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance)

กรมนักเรียนนายร้อยนักเรียนอาศึกษากមภาพรองค์ (2552 : ออนไลน์) ปัจจุบัน
แนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาลได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ทั้งองค์กรภาครัฐและ
ภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญ และนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้กับการบริหารองค์กร
ธรรมาภิบาลเกี่ยวข้องกับการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพสู่ประชาชน โดยมุ่งให้เกิด¹
ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การลดการควบคุม ให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติงานได้
บรรลุตามเป้าหมายสถาบันที่กำหนดให้บริหารงานภาครัฐ

วิธีการและเป้าหมายของการปฏิรูประบบการบริหารของส่วนราชการ

จะใช้ธรรมาภิบาลเป็นสมื่อนเครื่องมือในการพัฒนาปัจจัยความสามารถ โดยมีการ
ส่งเสริมบทบาทให้เกิดการทำงานที่โปร่งใส การคุ้มครองส่วนตัว หรือการไม่นำผลประโยชน์ของ
สาธารณะมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว มีการใช้หลักนิติธรรมในการดำเนินงาน หรือสร้าง
กรอบในการดำเนินงานเพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกับหลักนิติธรรม ลดภาระเบินที่มาก
จนเกินไปที่เป็นต้นเหตุของการทำงานที่ล่าช้า มีการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย
การดำเนินงานให้ชัดเจนเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม
มีกระบวนการตัดสินใจที่โปร่งใส มีกฎ กติกา มาตรฐาน ในการบริหารงาน

ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทาง
สำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมรัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึง
ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นส่วนเสริม
ความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเชิงยาวภาวะ
วิกฤติกัยยั่งตрайที่หากจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะต้องถือถึงความยุติธรรม

ความไม่โปร่งใส และความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่การปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหามกษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ส่อคิดถึงสิ่งที่ดี ที่ดีกับความเป็นไทยรัฐธรรมนูญและกระแสโลกยุคปัจจุบัน

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างธรรมาภิบาล

การส่งเสริมให้เกิดการสร้างธรรมาภิบาลนี้ มากจากความร่วมมือของทั้ง สถาบันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนสังคม บทบาทของรัฐที่สำคัญนี้ คือ รัฐเป็นผู้มี บทบาทในการวางแผนรากฐาน และรักษาภาระเป็นต่าง ๆ การสร้างธรรมาภิบาลของรัฐนี้ จำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีการรับผิดชอบภายใต้ กฎหมาย และนโยบายที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องมีการ ปฏิรูปกระบวนการ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบ ภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งจุดมุ่งหมายในการสร้างธรรมาภิบาลของภาครัฐนี้ จะต้อง พยายามปฏิรูปกระบวนการบริหารจัดการให้ถูกต้องตามหลักเหตุผลและหน้าที่มีระบบความรับผิดชอบ ด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพมาใช้และให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ยกระดับความ ซึ่งน่าจะของภาครัฐให้มีความทันสมัย เป็นต้น ส่วนบทบาทขององค์กรภาคเอกชนและบทบาท ของประชาชนที่มีต่อการสร้างธรรมาภิบาล คือ การรวมตัวกันของสาธารณะในการต่อต้าน การทุจริตและการประพฤติมิชอบ โดยรักษาภาระในการเฝ้าระวังการที่จะกระตุ้นให้เกิดการ กระหนែกถึงการทำพิจรรยานรรณ เป็นต้น

หลักการพื้นฐานของการสร้างธรรมาภิบาล

รัฐเป็นสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและ สังคมที่ดี พ.ศ. 2542 ระบุว่าธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบ 6 ประกอบ คือ

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรวจสอบ กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและ เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม กฎหมายและกฎข้อบังคับเหล่านี้ โดยถือว่าเป็นการปกรองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตาม อารมณ์ใจ หรือตามอำนาจของตัวบุคคล

2. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจที่กัน โดยมีการให้และ การรับข้อมูลที่สะท้อนเป็นจริง ทันการณ์ ตรงไปตรงมา มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนและเท่าเทียม มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

3. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การแข่งขัน การให้ส่วนราชการและ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชาคม นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

4. หลักความรับผิดชอบตรวจสอบได้ ได้แก่ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ เป็นการสร้างกลไกให้มีผู้รับผิดชอบ ทราบภัยในหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อ สังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณสุขของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหา ตลอดจน การเอาจริงในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำการของตน

5. หลักความถูกมั่น ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

6. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม สำนึกรักในหน้าที่ของ ตนเอง มีความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ ยั่งยืน อดทน มีระเบียบวินัย และเคารพในสิทธิของผู้อื่น

การประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร

การบริหารงานในรูปแบบของธรรมาภิบาลนี้ จะเน้นที่การเจริญเติบโต อย่างต่อเนื่อง มั่นคง ไม่ลืมละเลย ไม่เสียงต่อกวนเสียหาย พนักงานมีความมั่นใจในองค์กร ว่าสามารถปฏิบัติงานในองค์กรได้ในระยะยาว การนำธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารนั้น เพื่อให่องค์กรมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคม ปัจจุบันการบริหารงาน ในภาครัฐได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ในเรื่องของความโปร่งใส ในการดำเนินงาน ดังนั้นการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในหน่วยงานของรัฐ ที่เพื่อให้ ประชาชนเกิดความเชื่อถือศรัทธาว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทุจริต คอร์ปชั่นของหน่วยงานภาครัฐจะลดลง ซึ่งสิ่งที่จำเป็นในการบริหารงานของหน่วยงานในภาครัฐ ได้แก่

1. การรับผิดชอบตรวจสอบได้
2. ความโปร่งใส
3. การประเมินการทุจริตและการประพฤติมิชอบ
4. การสร้างการมีส่วนร่วม
5. การสร้างกรอบทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
6. การตอบสนองที่ทันการ
7. ความเห็นชอบร่วมกัน

8. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

9. ความเสมอภาคและความเกี่ยวข้อง

1. ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ ความรับผิดชอบ คือ บุคคล องค์การ และผู้ที่ท้าหน้าที่ในการตัดสินใจ ซึ่งหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐ ต้องมีภาระความรับผิดชอบต่อสาธารณะเกี่ยวกับการกระทำ กิจกรรม หรือการตัดสินใจใด ๆ ซึ่งส่งผลผลกระทบต่อสาธารณะ ความรับผิดชอบที่กล่าวมา หมายถึง การเปิดเผยข้อมูล การมีความยุติธรรม ปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเสมอภาค และตรวจสอบได้ โปร่งใส และดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมาย

2. ความโปร่งใส ความโปร่งใส หมายถึง การตัดสินใจและการดำเนินการต่าง ๆ อยู่บนกฎระเบียบชัดเจน การดำเนินงานของรัฐบาลในด้านนโยบายต่าง ๆ นั้น สาธารณะจะสามารถรับทราบ และมีความมั่นใจได้ว่า การดำเนินงานของรัฐนั้นมาจากความตั้งใจในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของนโยบาย

3. การปราบปรามทุจริตและการประพฤติมิชอบ การที่องค์การภาครัฐใช้อำนาจหน้าที่ หรือการแสดงハウพลประโภชน์ในทางส่วนตัว เหล่านี้ถือเป็นการทุจริต และการประพฤติมิชอบทั้งต่อองค์การภาครัฐเองและองค์การในภาคเอกชน การปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานและการทำให้เกิดความโปร่งใส รวมไปถึงการปฏิรูปกระบวนการราชการเป็นเครื่องมือในการปราบปรามการฟอกเงิน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล

4. การสร้างการมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้กับประชาชน หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามายืนหนาทในการตัดสินใจดำเนินนโยบาย มีส่วนร่วมในการควบคุมการปฏิบัติงานของสถาบัน การมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดกระบวนการตรวจสอบ และเรียกร้องในกรณีที่เกิดความสงสัยในกระบวนการทำการทำดำเนินงานของรัฐได้เป็นอย่างดี

5. การมีกฎหมายที่เข้มแข็ง ธรรมาภิบาลมีพื้นฐานการดำเนินการอยู่บนกรอบของกฎหมายโดยไม่เลือกปฏิบัติ มีการให้ความเสมอภาคเท่าเทียม และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย มีกฎหมายที่เข้มแข็ง มีการระบุการลงโทษที่ชัดเจน และมีผลบังคับใช้ได้จะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาระบบการปกครอง เพื่อป้องกันการละเมิดหรือฝ่าฝืน การมีระบบกฎหมายที่ดีจะส่งเสริมการปกครองตามหลักนิติธรรม

6. การตอบสนองที่ทันการ ธรรมากินาด หมายถึง การให้การตอบสนองที่ทันการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในเวลาที่ทันการ

7. ความเห็นชอบร่วมกัน สังคมที่ประกอบด้วยบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันไป ธรรมากินาลจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานความต้องการที่แตกต่างให้อยู่บนพื้นฐานของประโยชน์ส่วนรวมและขององค์การเป็นหลัก

8. ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในหลักธรรมากินานั้น ต้องการให้มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

9. ความเสมอภาคและความเกี่ยวข้อง หลักธรรมากินาลจะเน้นให้บุคลากรทุกคนในองค์การ รู้สึกมีส่วนร่วมหรือรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์การ บุคคลสามารถมีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมหลักที่จะช่วยสร้างความเดินทางให้กับหน่วยงาน

TQM (Total Quality Management) หรือการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ

รัศนา เนื่องแก้ว (ม.ป.ป. : 2,11) TQM (Total Quality Management) หรือการบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ และการบริหารคุณภาพแบบองค์รวม เป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า TQM หมายถึง การบริหารคุณภาพโดยรวม ความหมายของ TQM มีความหมายเป็นพลวัต มีพัฒนาการ เป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่สามารถชักนำ ทุกคนด้วยความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการ และสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า ซึ่งจะสร้างโอกาสทางธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขัน และพัฒนาการที่ยั่งยืนขององค์กร TQM เป็นระบบการจัดการที่เน้นมนุษย์ (A people-focused management system) กล่าวคือ เป็นกระบวนการทางวัฒนธรรมที่มุ่งเปลี่ยนแปลงคนทั้งหมดในองค์การ เพื่อให้หันมาสนใจปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือการสร้างความเป็นเลิศในระดับโลก TQM มีความหมายอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือการสร้างความเป็นเลิศในระดับโลก TQM มีความหมายอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือเป็นทั้งกลยุทธ์ เทคนิค ระบบการจัดการ รวมไปถึงปรัชญาและเครื่องมือในการแก้ปัญหาขององค์การ สาเหตุที่ TQM มีความสำคัญก็เพราะการเปลี่ยนแปลงทางค้านการผลิตการตลาด และการเงิน เนื่องจากองค์การต้องการพัฒนาประสิทธิภาพเพื่อต่อสู้กับการแข่งขัน โดยมีกระแสโลกกว้างที่เป็นตัวเร่งตลาดและการแข่งขันเปิดกว้างอย่างไร้พรมแดน องค์การต้องหาทางลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพ เพื่อเอาตัวรอดและสร้างความเจริญก้าวหน้า ประกอบกับมีตัวอย่างความสำเร็จของ TQM จากกิจการต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

จากการศึกษาหลักการและแนวคิดของการบริหารสถานศึกษา สรุปได้ว่า การบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จนั้น บุคลากรในองค์กรหรือองค์การจะมีโอกาสในการเสนอความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การตัดสินใจ การรับผลประโยชน์ และการประเมินผลของงานที่เกิดขึ้น และมีการควบคุมติดตามและตรวจสอบ โดยองค์การภายในหรือภายนอก ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารองค์การ หรือ มีการนำผลงานมาเปรียบเทียบระหว่างองค์กร เพื่อให้เกิดการพัฒนางานและจัดกระบวนการทางวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อให้บุคลากรหันมาสนใจปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องต่อไป

ความเป็นมา ความสำคัญและความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา สู่ประชาคมอาเซียน

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาทั่วไป ความสำคัญ และความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ในปี 2558 ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ และคณะ (น.ป.ป. : 2-6) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของอาเซียนว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เริ่มก่อตั้งเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 โดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมอาสา หรือ Association of South East Asia ขึ้นเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม แต่ดำเนินการได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผูกพันทางการเมือง ระหว่างประเทศอินโด네เซียและประเทศไทย

ในช่วงทศวรรษ 2500 ระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ได้แพร่เข้ามาสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้เกิดความกังวลทางด้านเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ ประกอบกับประเทศไทยกำลังเริ่มไม่สนับสนุนให้ความช่วยเหลือเท่าที่ควร ทำให้ประเทศไทยในกลุ่มหันมาหัวความร่วมมือซึ่งกันและกัน และได้มีการพิនิจสัมพันธภาพระหว่างประเทศที่นี้ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการแสวงหาอุปทานทางด้านตั้งขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นในภูมิภาค “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” จึงได้จัดตั้งขึ้นโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยซึ่งก่อตั้ง 5 ประเทศได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย พิลิปปินส์ มาเลเซีย และสิงคโปร์ ได้ร่วมลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพฯ” (Bangkok Declaration) หรือ

ที่เรียกว่า **ปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Declaration)** ที่พระราชนัดลักษณ์เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ
สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ และการบริหาร

๒. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

๓. เสริมสร้างความเรียบง่ายเรื่องทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรม
ในภูมิภาคเสริมสร้างความเรียบง่ายเรื่องทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย และ
ส่งเสริมการศึกษาด้านเอกสารเชิงประวัติศาสตร์

๖. เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรมการขยายการค้า ตลอดจน
ปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม

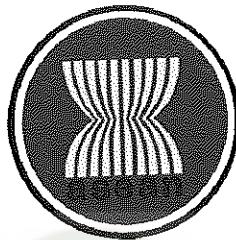
๗. เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอกองค์การความร่วมมือ
แห่งภูมิภาคอื่นๆ และองค์กรระหว่างประเทศ

นับตั้งแต่วันก่อตั้ง อาเซียน ได้แสดงบทบาทในการร่วมรักษาและส่งเสริม
สันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคงและความเรียบง่ายกันในภูมิภาค ตลอดจนมีวิђวนการ
อย่างต่อเนื่องในการสร้างความไม่แน่นอนเชื่อใจระหว่างประเทศไทยและประเทศสมาชิก ตลอดจนพัฒนาการ
ในเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมจนเป็นที่ประจักษ์แก่นานาประเทศ และนำไปสู่
การขยายสมาชิกภาพ โดยบูรณาการสู่ประเทศไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 6 ปี 2527 เวียดนาม
เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 ปี 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและพม่า
เข้าเป็นสมาชิกพร้อมกัน ปี 2540 กัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกล่าสุด ปี 2542

อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และ
เป็นตัวอย่างของการรวมตัวของกลุ่มประเทศที่มีพัฒนาการในเวทีการเมืองและเศรษฐกิจ
ระหว่างประเทศความถาวนานี้ของอาเซียนมีปัจจัยสำคัญจากความไว้วางใจระหว่างประเทศสมาชิก
อันก่อให้เกิดบรรยาการที่สร้างสรรค์และเอื้อต่อกิจกรรมความร่วมมือระหว่างกัน ทำให้สถานการณ์
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้เปลี่ยนผ่านสภาวะแห่งความตึงเครียดและการแข่งขันหน้า
ในยุคสมัยใหม่มาสู่ความมีเสถียรภาพความมั่นคงและความร่วมมืออย่างใกล้ชิดในปัจจุบัน

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 7-8, 11-14) คำขวัญของอาเซียน “One Vision, One Identity, One Community”
 (หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม)

สัญลักษณ์ของอาเซียน

สำนักนายกรัฐมนตรี (2554 : 10) สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรูปข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หิ้ง 10 ประเทศรวมกันเพื่อ มิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อยู่ในพื้นที่ทางกลมสีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความ เป็นเอกภาพ มีตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรูปข้าวอันแสดงถึงความ มุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศ สมาชิกอาเซียน สีหั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติ ของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง
 สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
 สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์
 สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

เพลงประจำอาเซียน

สำนักงานความสัมพันธ์ต่างประเทศและสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 7-8) อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียนที่บ่งบอกถึงความเป็นอาเซียน ชื่อว่า เพลง The ASEAN Way เป็นเพลงที่แต่งโดยคนไทย ได้แก่ นายกิตติคุณ สุคประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง) นายสำราญ ไตรอุดม (ทำนอง) และนางพยอม วัลยพัชรา (เนื้อร้อง)

ເນື້ອພັດຈາຕີຍິນ The ASEAN Way

Raise our flag high, sky high

Embrace the pride in our heart

ASEAN we are bonded as one

Look' in out to the world.

For peace, our goal from the very start.

And prosperity to last.

We dare to dream we care to share.

Together for ASEAN

we dare to dream

we care to share for it's the way of ASEAN.

ເນື້ອພັດ The ASEAN Way ລາຍໄທ

ພລື້ງລຸ່ມ ໂບກສະບັດ ໄດ້ຫມູ່ງ່ຽນປົວໃສວ

ສັນຍາມແກ່ງ ສັນຍາທາງໃຈ

ວັນທີເຮົາມພັບກັນ

ອາເຊີຍ ເປັນໜຶ່ງ ດັ່ງທີ່ເຮົາປຣາດນາ

ເຮົາພັນເຄີນໜ້າໄປຕຽນນັ້ນ

ພລ່ອຫລອນຈົດໃຈ ໃຫ້ເປັນໜຶ່ງເດືອຍ

ອາເຊີຍຍືດໜ່າຍວສັນພັນຫົ່ງ

ໃຫ້ສັງຄນນີ້ມີແຕ່ເນັ່ງປັນ ເຕັມຫຼັກຈົບມົ່ນຄົງກ້າວໄກລ

ກູບຕ່າງອາເຊີຍ (ASEAN Charter)

ສໍານັກນາຍກົດມູນຄຣີ (2554 : 10-19) ໃນການປະຊຸມສຸດຍອດອາເຊີຍ ກວັງທີ 13
ເມື່ອປີ 2550 ທີ່ປະເທດສຶກໂປຣ ຜູ້ນໍາອາເຊີຍ ໄດ້ລົງນານ ໃນກູບຕ່າງອາເຊີຍ ຜົ່ງເປົ້າມີເນື້ອມືອນ
ທ່ຽມນູ່ມູນຂອງອາເຊີຍທີ່ຂະວາງກອບທາງກູ່ມາຍແລະ ໂຄງສ້າງອົງກົດ ເພື່ອເພີ່ມປະສົງທີ່ກາພ
ຂອງອາເຊີຍໃນການດໍາເນີນການຕາມວັດຖຸປະສົງ ແລະເປົ້າໝາຍ ໂດຍເພາະອ່າງຍິ່ງ ການບັນແດດີອນ
ການຮັມຕັ້ງເປັນປະຈາກອາເຊີຍໃນປີ 2558 ຕາມທີ່ຜູ້ນໍາອາເຊີຍ ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໂດຍ
ວັດຖຸປະສົງຂອງກູບຕ່າງ ອື່ນ ທຳໄໝອາເຊີຍແປ່ນອົງກົດ ທີ່ມີປະສົງທີ່ກາພ ມີປະຈາກ

เป็นสุนัยกลางและเคารพกฎหมายในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะเป็นสถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization) จุดเด่นประการหนึ่งของกฎบัตรอาเซียน คือ การที่ข้อบทต่าง ๆ ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้อาเซียนเป็นองค์กรที่ประชาชนเข้าถึงและเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 บท รวม 55 ข้อย่ออย่างสรุปเป็นบทบัญญัติที่สำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้ ดังนี้

บทที่ 1 เป้าหมายและหลักการ (Purposes and Principles) ระบุเป้าหมายของอาเซียนและหลักการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสมาชิก ได้แก่ เป้าหมายการส่งเสริมสันติภาพ เศรษฐรักษ์ ความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค ความกินดีอยู่ดีของประชาชน ความมั่นคงของมนุษย์ การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคมและวัฒนธรรม การลดช่องว่างของการพัฒนาการส่งเสริมประชาธิปไตย การเอกสารสิทธิมนุษยชน การพัฒนาอย่างยั่งยืนสิ่งแวดล้อม การศึกษา ยาเสพติด การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน เป็นต้น ส่วนหลักการ ได้แก่ เรื่องอำนาจของสถาบัน การไม่แทรกแซงกิจการภายในหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล และการเคารพความแตกต่าง เป็นต้น

บทที่ 2 สถานะบุคคล (Legal Personality) ให้อาเซียนมีสถานะบุคคล

บทที่ 3 สมาชิกภาพ (Membership) กำหนดกฎหมายที่และกระบวนการ

ในการรับสมาชิกใหม่ เช่น ต้องเป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และได้รับการรับรองจากประเทศไทยอาเซียนและต้องยินยอมผูกพันตามกฎบัตรและสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐสมาชิก รวมทั้งกำหนดศิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกไว้กิริยาฯ คือ รัฐสมาชิกจะมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรและความตกลงต่างๆ ของอาเซียน รวมถึงหน้าที่ในการออกกฎหมายภายในเพื่อรับพันธกรณีด้วย

บทที่ 4 องค์กรของอาเซียน (Organs) ประกอบด้วย

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) เป็นองค์กรสูงสุด

ในการกำหนดนโยบายและมีการประชุมเป็นครั้ง 2 ครั้ง

2. คณะกรรมการประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Council)

ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทยอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก เพื่อ ความเป็นบูรณาการในการดำเนินงานของอาเซียน และแต่งตั้งรองเลขานุการอาเซียน

3. คณะกรรมการอาเซียน (ASEAN Community Council) สำหรับ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียนประกอบด้วยผู้แทนที่แต่ละประเทศสมาชิกแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานตามแนวโน้มนายของผู้นำทั้งในเรื่องที่อยู่ภายใต้เสาหลักของตน และเรื่องที่เป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหลายเสาหลัก และเสนอรายงานและข้อเสนอแนะในเรื่องที่อยู่ภายใต้การดูแลของตนต่อผู้นำ

4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) จัดตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

5. สำนักเลขานุการอาเซียน (ASEAN Secretariat) อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเลขานุการอาเซียน (Secretary General of ASEAN)

6. คณะกรรมการประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives (CPR) to ASEAN) ที่กรุงจากรัตตาโคyiประเทศสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการประจำอาเซียน ที่กรุงจากรัตตา

7. สำนักเลขานุการอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) จัดตั้งโดยประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ

8. องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน (ASEAN human rights body - AHRB) มีหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) มีหน้าที่สนับสนุนเลขานุการอาเซียนและประสานงานกับองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน

บทที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน (Entities Associated with ASEAN) ให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ที่สนับสนุนหลักการและวัตถุประสงค์ของอาเซียนตามรายชื่อในภาคผนวกของกฎหมายได้ โดยภาคผนวกจะแบ่งประเภทองค์กรดังกล่าวเป็น 5 ประเภท ได้แก่ 1. องค์กรรัฐสภา คือ สมัชชาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Assembly- AIPA) 2. องค์กรภาครัฐ กิจ 3. องค์กรภาคประชาชนที่ได้รับการรับรองโดยอาเซียน 4. กลุ่ม think tank และองค์กรค้านการศึกษา และ 5. องค์กรอื่นๆ โดยให้อำนาจเลขานุการอาเซียนในการปรับปรุงภาคผนวกตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำอาเซียน

บทที่ 6 เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต (Immunities and Privileges) ระบุหลักการกร้างๆ ในการให้เอกสารสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตแก่ 1. สำนักเลขานุการอาเซียนและองค์กรอื่นๆ ของอาเซียน 2. เลขาธิการอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขานุการ

อาเซียน และ 3. ผู้แทนภาครของรัฐสมาชิก ณ กรุงจาการ์ตา และผู้แทนของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วม กิจกรรมของอาเซียน เช่น เดินทางไปประชุมเป็นต้น โดยรายละเอียดให้เป็นไปตามข้อตกลง แยกต่างหากจากกฎบัตร

บทที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making) หลักทั่วไปคือ ผันนามติด (Consensus) แต่มีข้อยกเว้นได้แก่

1. กรณีที่ไม่มีแนวทางต้องส่งเรื่องให้ผู้นำทอกลงกันว่าจะใช้วิธีการใด

ตัดสิน

2. กรณีที่มีข้อตกลงอื่นๆ ของอาเซียนอนุญาตให้ใช้วิธีการอื่นตัดสินใจได้ เช่นปัจจุบันมีสนธิสัญญาว่าด้วยเขตปลอดอาوازنิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ให้ใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 ได้

3. กรณีที่มีการสมมติพันธุกรณีตามกฎบัตรอย่างร้ายแรง ผู้นำมีอำนาจ ตัดสินใจด้วยวิธีการใดๆ ตามที่จะตกลงกันเพื่อกำหนดมาตรการลงโทษจากการนี้ ยังให้มีความ มีคุณค่าในการผูกพันตามข้อตกลงต่างๆ โดยใช้สูตรอาเซียน ลบ X (ASEAN minus X สำหรับ ความตกลงทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายความว่าหากประเทศสมาชิกทุกประเทศมีผันนามติดไว้กัน เรื่องนั้นๆ แล้ว ประเทศที่ยังไม่พร้อมก่ออาจเลือกที่จะยังไม่เข้าร่วมได้

บทที่ 8 การระงับข้อพิพาท (Settlement of Disputes)

1. กำหนดในหลักการให้มีกลไกระงับข้อพิพาท (Dispute Settlement Mechanism- DSM) สำหรับทุกสาหลัก
2. ใช้การปรึกษานาหารือและการเจรจาในการระงับข้อพิพาทเป็นอันดับแรก
3. ให้ผู้พิพาทสามารถเลือกใช้กระบวนการไกล่เกลี่ย โดยอาจขอให้ประธาน อาเซียนหรือเลขานุการอาเซียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้
4. หากความตกลงเฉพาะกำหนด DSM ไว้แล้ว ก็ให้ใช้ DSM นั้น
5. หากข้อขัดแย้งไม่เกี่ยวกับกับความตกลงของอาเซียนฉบับใดให้ใช้กลไก คณะกรรมการที่ขัดตั้งโดยสนธิสัญญาไม่ตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง ใต้
6. หากไม่อาจหาข้อยุติในข้อขัดแย้งได้ อาจยกเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอด

อาเซียนตัดสิน

7. ให้เลขานุการอาเซียนติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสิน จาก DSM ของประเทศสมาชิกและจัดทำรายงานเสนอผู้นำ

8. กำหนดให้นำร่องการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ/คำตัดสินจาก DSM

ให้ผู้นำพิจารณา

9. กกฎบัตรไม่ตัดสิทธิของประเทศไทยที่จะใช้รูปแบบการระงับข้อพิพาทตามกฎหมายระหว่างประเทศอื่น

บทที่ 9 งบประมาณและการเงิน (Budget and Finance) ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการงบประมาณที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลและสามารถตรวจสอบได้ และกำหนดร่องบการบริหารงานของสำนักเลขานุการอาเซียน ซึ่งรัฐสมาชิกจะจ่ายเงินสนับสนุนเท่าๆ กันตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสามารถรับเงินสนับสนุนจากประเทศอื่นๆ ได้ แต่จะต้องไม่มีเงื่อนไขพิเศษ ทั้งนี้ กกฎบัตรมิได้ระบุร่องกองทุนพิเศษต่างๆ เพื่อการดำเนินการของอาเซียน อันมีการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือ การลดช่องว่างการพัฒนาฯ ฯ เพราะเป็นร่องที่จะต้องมีการศึกษาและกำหนดควิธีระดมทุนที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 10 การบริหารงานและกระบวนการ (Administration and Procedure)

1. กำหนดให้ประธานของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนคณะกรรมการบริหารงาน อาเซียน คณะกรรมการอาเซียนและคณะกรรมการผู้แทน大臣ประจำอาเซียน ตลอดจนองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและองค์กรเจ้าหน้าที่อาชีวศึกษาที่เหมาะสมจากประเทศเดียวทัน (Single Chairmanship) เพื่อส่งเสริมให้การทำงานเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. การเพิ่มบทบาทประธานในการ

2.1 เป็นผู้ส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนและเป็นผู้ผลักดันการสร้าง

ประธานอาเซียน

2.2 เป็นผู้ส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในเรื่องการนำนโยบายของอาเซียนเข้าไปพนักไว้ในนโยบายและด้านชาติของรัฐสมาชิก และการส่งเสริมบทบาทของอาเซียนในการดำเนินความสัมพันธ์กับประเทศภายนอกภูมิภาค

2.3 ทำให้อาเซียนสามารถจัดการวิกฤตการณ์และสถานการณ์เร่งด่วนที่มีผลกระทบต่ออาเซียนได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

บทที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน (Identity and Symbols)

กำหนดให้อาเซียน มีหน้าที่ในการส่งเสริม

1. อัตลักษณ์ซึ่งหมายถึงการสร้างความรู้สึกในการเป็นเจ้าของอาเซียน

ในหมู่ประชาชน

2. สัญลักษณ์ ได้แก่ คำขวัญ (วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประจำมหาวิทยาลัย)

ซึ่งแสดงถึงตราอาชีวิน วันชาติเชียง (วันที่ 8 สิงหาคมของทุกปี) และเพลงชาติเชียง

บทที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก (External Relations) มีหลักการสำคัญ

ดังนี้

1. ให้อาชีวินเป็นผู้ผลักดันหลักในการรวมกลุ่มระดับภูมิภาคที่อาชีวินริเริ่มขึ้น และเน้นการเป็นศูนย์กลางของอาชีวินในโครงสร้างความสัมพันธ์ระดับภูมิภาค
2. ให้ประเทศไทยพยายามหาท่าที่ร่วมในเวทีระหว่างประเทศต่าง ๆ
3. กำหนดให้ประเทศไทยเป็นผู้ประสานงาน (Country Coordinator) มีหน้าที่ประสานงานความสัมพันธ์ระหว่างอาชีวินกับประเทศไทยเจรจา หรือองค์กรระหว่างประเทศในประเทศ ASEAN Committees in Third Countries and International Organizations เป็นการสนับสนุนการทำงานโดยเฉพาะการส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศที่คณะกรรมการนั้นตั้งอยู่
4. ให้รัฐมนตรีต่างประเทศอาชีวินในฐานะองค์กรความร่วมมือเฉพาะสาขา เป็นผู้ดูแลความสอดคล้องและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาชีวิน
5. ให้อำนาจคณะกรรมการตีประسانงานอาชีวินแต่เพียงองค์กรเดียว ในการกำหนดสถานะความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับประเทศไทยหรือองค์กรภายนอก โดยที่ประชุมรัฐมนตรีอื่นๆ สามารถเชิญประเทศไทยหรือองค์กรภายนอกเข้าร่วมกิจกรรม ได้เป็นครั้งคราว
6. ให้การรับรองเอกสารราชบุตรที่ประเทศอื่นแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนประจำอาชีวิน

บทที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย (General and Final Provisions)

กำหนดเรื่องพันธกรณีของประเทศไทยในการปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้กฎหมาย และความตกลงต่างๆ ของอาชีวิน การมีผลใช้บังคับของกฎหมายต่อทุกประเทศ ให้สัตยบันการภาคนานวัติของประเทศไทยใหม่ ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่าจะเปิดให้เฉพาะประเทศไทย คืนอรรถเดิม เท่านั้น การแก้ไขกฎหมาย การทบทวนกฎหมาย 5 ปี หลังจากกฎหมายมีผลใช้บังคับ หรือตามที่ผู้นำกำหนด การตีความกฎหมาย ซึ่ง HLTF จะต้องหารือเรื่องกลไกที่เหมาะสมต่อไป การกำหนดให้ความตกลงอาชีวินที่มีอยู่ในปัจจุบันมีผลใช้บังคับต่อไปและให้กฎหมาย

มีผลแทนอကงว่าความตกลงในกรณีที่มีความขัดแย้งกันกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของอาเซียน กฎหมายอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศไทยสมานาชาติ ครบทั้ง 10 ประเทศ ได้ให้สัญญาบันกฏฉบับนี้แล้ว การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 1 มีนาคม 2552 ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ประเทศไทยเป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรกหลังจากกฎบัตรมีผลบังคับใช้

สู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558

“ประชามาตีเย็น” เป็นป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกมาตีเย็น เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและปัจจัยความสามารถในการแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาค เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรืออาชญากรรม ได้ว่า การเป็นประชามาตีเย็น คือ การทำให้ประเทศสมาชิกรวมเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัณฑ์ที่ดี สามารถ ในกรอบครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำงานค้าขายได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกมาตีเย็นตกลงจัดตั้งประเทศมาตีเย็นซึ่งถือเป็นการปรับปรุงและวางรากฐานของพัฒนาของมาตีเย็นครั้งใหญ่คือ สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ทำให้อาชีวินต้องเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ เช่น โรคระบาด อาชญากรรมข้ามชาติ กัลปิน้ำท่วม ธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน และความเสี่ยงที่อาจเกิดจากภัยธรรมชาติ ไม่สามารถแข่งขันทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐเชิง จินเจียงได้ เพราะประเทศเหล่านี้ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด

อันเดียได้เพระประ tek เลาวน นอตราการขย เยทก กงกราช ชุน นอตราการที่
ประชาชนอาเซียนถือกันเนื่องขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม 2546 จากการที่
ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN
Concord II หรือ Bali Concord) เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ภายใต้ปี 2563 ต่อมาใน
การประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ครั้งที่ 12 ในเดือนกรกฎาคม 2550 ที่เชียง ประเทศพิลินปินส์ ผู้นำ
อาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จเร็วขึ้นภายในปี 2558

ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้านซึ่งเปรียบเสมือนเสาหลักสามเส้าที่เกี่ยวข้องสนับสนุนกัน ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง (ASEAN Political Security Community - APSC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) เสาหลักแต่ละด้านมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อาเซียนมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและรักษาโครงสร้างสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาคเพื่อให้ประเทศไทยในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งโดยสันติวิธีเพื่อรองรับการเป็นประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนประเทศไทยได้ร่วมจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ คือ

1. การมีกฎหมายและค่านิยมร่วมกันครอบคลุมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศไทย สมาชิกส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการประชาธิรัฐโดยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนสังคม การต่อต้านทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมาภินิบาล เป็นต้น
2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้าน ครอบคลุมความร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง ในรูปแบบเดิม ซึ่งหมายถึง มาตรการสร้างความไว้เนื้อเชื่ोใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติเพื่อป้องกันสังกรณรงค์และให้ประเทศไทยสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง นอกจากนี้ยังขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ
3. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น ครอบ ASEAN+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐกาหล္းและการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สถาบันอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) อาเซียนจะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558 โดยมีเป้าหมายอาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

1. การตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้าบริการ การลงทุน และแรงงานมีเมืองย่างเสรี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายเงินทุนย่างเสรีมากขึ้น ตลอดจนการส่งเสริม การรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนให้เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดเป้าหมายเวลาที่จะค่อยๆ ลดหรือยกเลิกมาตรการที่มิใช่ภาษี สำหรับประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศภายในปี 2553 เปิดตลาดภาคบริการและเปิดเสริมการลงทุนภายใต้กฎหมายในปี 2553

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบาย การแข่งขัน การศึกษาและวิจัย สถาบันทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาระบบดิจิทัล นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและพลังงาน)

3. การพัฒนาเศรษฐกิจย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม (SMEs) และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ เช่น ข้อริเริ่ม เพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration- IAI) เป็นต้น เพื่อลดช่องว่าง การพัฒนาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับปรุงสถานะนโยบายเศรษฐกิจ ของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีทำที่ร่วมกันย่างชัดเจน เช่น การจัดทำเขตการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศไทยต่างๆ เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริม การสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จ้างงานภายใต้ภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) อาเซียนมุ่งหวังจะเป็นอยู่จากการรวมตัวกันเพื่อทำให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจาก โรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือ เผดายค้าน (Functional cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุม ในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ศตวรรษงาน การขัดความยากจน สวัสดิการ ด้านสังคมและการพัฒนาวัฒนธรรมและสารนิพัทธ์ กิจกรรมพลเรือน การตรวจสอบเข้าเมืองและงดออก ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะกรรมการอาเซียนรับผิดชอบการ ดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

อาเซียนได้ตั้งเป้าการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในปี 2558 โดยมุ่งหวังในการเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียน มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

ของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนได้ดีขึ้น ได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) โดยมี

กลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสาขา (Sectural) ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (Senior Officials Meeting) และระดับรัฐมนตรี (Ministerial Meeting) คณะกรรมการสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Council) รวมทั้งการประชุมคณะกรรมการด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior officials Committee for ASEAN Socio-Cultural Community)

2. ความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

การให้ไว้ไข้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักนายกรัฐมนตรี (ม.ป.ป. : 87) กล่าวว่า การเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคงในภูมิภาคอาเซียนที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยที่ การจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน กล่าวคือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งถือเป็น 3 เสาหลักที่จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและความมั่นคง โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจที่จะมีการพัฒนาห่วงโซ่ผลิตค้าเพื่อไปภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มอำนาจในการต่อรอง และการขยายตลาดอาเซียนที่มีประชากรประมาณ 600 ล้านคน เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีความสามารถในการแข่งขันที่ยั่งยืนทางเศรษฐกิจ โดยมีสังคมแห่งสันติภาพและธรรมาภิบาล

ขนิชฐาน ห้านันต์ศักดิ์ (2553 : 18-19) กล่าวถึง การประชุมโถว์กลมรัฐมนตรีจังหวัดฯ ที่บ้านการศึกษา รัฐมนตรีว่ากระทรวงศึกษาธิการประเทศไทย ได้เข้าร่วมประชุมโถว์กลมรัฐมนตรีจังหวัดฯ ที่บ้านการศึกษา รัฐมนตรีว่ากระทรวงศึกษาธิการประเทศไทย ได้เข้าร่วมประชุมโถว์กลมรัฐมนตรีจังหวัดฯ - อาเซียน ด้านการศึกษา เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2553 ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของจีนและอาเซียน รวมทั้งสิ้น 11 ประเทศ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้ สาระสำคัญของคำกล่าวสุนทรพจน์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในหัวข้อ “การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาจีน - อาเซียน การแลกเปลี่ยนนักเรียนและการสอนภาษา” ดังนี้

1. กระทรวงศึกษาธิการ ประเทศไทยขอส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียนและจีนภายใต้กรอบการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญร่วมกันในการยกระดับการแข่งขันของภูมิภาค การร่วมแบ่งปันทรัพยากรทางการศึกษาระหว่างกัน
 2. ทุกประเทศไม่ควรละเลยความสำคัญของการจัดการศึกษาที่ดีที่สุด ยังเป็นป้าหมายร่วมกัน โดยเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อ ปวงชนที่ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มผู้ต้องโอกาส รวมทั้ง การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแบบองค์รวมในทุกระดับ ประเทศไทยยังขอสนับสนุนความร่วมมือระหว่างอาเซียนและจีนในการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประชาชนและภูมิภาคอย่างยั่งยืน

3. ในนามของมาตรฐานภาษาไทยมีความนุ่งนิ่นที่สุดในสร้าง

ความสัมพันธ์กับสาธารณะและประชาชนจึงการขัดสัปดาห์ความร่วมมือด้านการศึกษา จัน อาเซียนในครั้งนี้นับเป็นโอกาสอันดีสำหรับประชาชนอาเซียนและจันทีจะสนับสนุนความร่วมมือในการสร้างสรรค์สร้างหนทางสู่สันติภาพและความรุ่งเรืองของภูมิภาคในอนาคต นวัตกรรมสูตร และบล็อกก์ โรหิตเสถียร (2554 : ไม่มีเลขหน้า) กล่าวถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ประการสำคัญในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียนอีกข้อหนึ่ง คือ ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งที่ผ่านมาเน้นการสอนด้านไวยกรณ์ (Grammar) มากกว่า ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จึงควรเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ โดยเน้นการพูดคุยกัน การเรียน เพื่อให้สามารถสื่อสาร ได้ดีอีกหนึ่งที่ข้อดี คือ สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้นักเรียน สามารถสื่อสารได้

สำนักงานความสัมพันธ์ต่างประเทศ และคณะ (ม.ป.ป. : 7-8) กล่าวว่า ความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนไปสู่ปัจจุบันอย่างชัดเจน ในปัจจุบันว่า ด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยกำหนดให้อาเซียน มีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นหุ้นส่วนใน สิ่งแวดล้อมของประชาธิปไตยและอุปกรุงกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัตร และ การรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาหารที่ระลอกถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้น ทางประวัติศาสตร์ ระหว่างนักถือความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันและเชื่อมโยง ในอัตลักษณ์ของภูมิภาคอาเซียน วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ พัฒนามุมย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาด้านต่างๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ ตลอดจนวิชาชีพ การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงาน และ การประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี ภายใต้ประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วย สนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างศักยภาพและการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์เพื่อตอบรับต่อการพัฒนาดังนี้ ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้าและแข็งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเด็ดขาดในแวดวงเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในหลากหลายด้าน

ที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้

กต.ไก่ความร่วมมือด้านการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ฐานในการสร้างอาชีวนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาชีวิน

กลุ่มสารสนเทศค่างประเทศ, สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 6) การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาชีวิน ปรากฏในร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาชีวินสังคมและวัฒนธรรม โดยกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการเพื่อก้าวสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาชีวิน ด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศไทยในภูมิภาคในขอบข่ายด้านการศึกษา โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการศึกษา ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านเทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ในอาชีวิน

สำหรับประเทศไทย โดยที่การจัดการและการให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เป็นแนวคิดหลักของการปฏิรูปการศึกษา และยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพในการแบ่งขั้นของประเทศไทย รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาพื้นฐานระยะยาวของประเทศไทยรวมทั้งให้ความสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในวิชาสำคัญ เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ที่อาจส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยและความสามารถในการแบ่งขั้นของประเทศไทย

จากการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญ และความจำเป็นในการเรียน ความพร้อมสู่ประชาคมอาชีวินนี้ พอสรุปได้ว่า ดังนี้

ประชาคมอาชีวิน กือ กลุ่มประเทศเอียงตะวันออกเฉียงใต้ที่รวมตัวกัน จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย พลิตปีนัส มาเลเซีย สิงคโปร์ บูร์กินา เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา โดยมีแผนการดำเนินงานประกอบด้วย 3 เสาหลัก กือ ประชาคมเศรษฐกิจอาชีวิน ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาชีวิน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาชีวิน เพื่อแสวงหาสู่ทางในการจัดตั้งองค์กรความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ และเป็นการผลักดันให้สมาคมอาชีวินมีความเป็นอันหนึ่งใจเดียวกันแล้ว ฝ่ายผู้นำแต่ละประเทศจึงหันหน้า ให้จัดตั้งเป็นประชาคมอาชีวินในปี 2558 ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงเดินเท้าก้าวไปสู่ประชาคมอาชีวิน โดยการเน้นย้ำ จัดตั้งในส่วนของการพัฒนาประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ให้ทันกับการเข้าสู่ประชาคมอาชีวิน โดยการเน้นย้ำ

ความสำคัญของการศึกษา จัดให้มีการศึกษาอย่างทั่วถึงและนี้เป็นกลไกสำคัญที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมไทยให้เข้มแข็ง ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน อย่างมีสันติภาพและการคุ้มครอง

แนวทางในการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางในการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

1. ระบบการศึกษาประเทศไทยอาเซียน

การศึกษาไทย

ASEANS : Bureau of Community College Administration (2554 :

สอน ไสเนอร์) ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มีการจัดระบบการศึกษาขั้นประถมศึกษา 6 ปี (6 ระดับชั้น) การศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (3 ระดับชั้น) และการศึกษาขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (3 ระดับชั้น) หรือระบบ 6-3-3

นอกจากนี้ระบบการศึกษาไทยยังจัดเป็นระบบการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย ในการจัดระบบการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัตินั้น จะไม่พิจารณาแบ่งแยกการศึกษาในระบบโรงเรียนออกจาก การศึกษานอกระบบโรงเรียน แต่จะถือว่าการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นเพียงวิธีการเรียนการสอน หรือรูปแบบของการเรียนการสอน ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า "Modes of learning" ดังนี้ แนวทางใหม่คือสถานศึกษาสามารถ จัดได้ทั้ง 3 รูปแบบ และให้มีระบบเที่ยวนการเรียนรู้ทั้ง 3 รูปแบบ โดยพระราชบัญญัติ การศึกษาฯ มาตรา 15 กล่าวว่าการจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย คือ

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดคุณมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของ การศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน
2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนด คุณมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของ การศึกษา การวัดและการประเมินผล

ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำเนินการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัชญาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ให้มีการเพิ่บโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบได้ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้น่องระบบตามอัชญาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากการประสบการณ์การทำงานการสอน และจะส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดได้ทั้ง 3 รูปแบบ

การศึกษาในระบบ มีสองระดับคือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1. การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี ก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย การแบ่งระดับหรือการเพิ่บระดับการศึกษาระบบทั่วไปหรือการศึกษาตามอัชญาศัยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายการศึกษาในระบบที่เป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งเป็นสามระดับ

1.1 การศึกษา ก่อนระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุ 3 - 6 ปี

1.2 การศึกษาระดับประถมศึกษา โดยปกติใช้เวลาเรียน 6 ปี

1.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งเป็นสองระดับ ดังนี้

1.3.1 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยปกติใช้เวลาเรียน 3 ปี

1.3.2 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยปกติใช้เวลาเรียน 3 ปี

แบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้

1) ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐาน

ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2) ประเภทอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ หรือ ศึกษาต่อในระดับอาชีพขั้นสูงต่อไป

2. การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา การใช้คำว่า "อุดมศึกษา" แทนคำว่า "การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย" ก็เพื่อจะให้ครอบคลุมการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ที่เรียนภาคหลังที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว

ทั้งนี้การศึกษาภาคบังคับจำนานแก้ไขโดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ้าของเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการศึกษาภาคบังคับนั้นต่างจาก การศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่บังคับให้ประชาชนต้องเข้าเรียนแต่เป็นสิทธิ์ของคนไทย ส่วนการศึกษาภาคบังคับเป็นการบังคับให้เข้าเรียนถือเป็นหน้าที่ของพลเมืองตามมาตรา 69 ของรัฐธรรมนูญ

การศึกษาอินโนเคนเชีย

ระบบการศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วยระดับการศึกษาขั้นต่างๆ ดังนี้ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาขั้นมัธยมและการศึกษาระดับสูง นอกเหนือจากระดับการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีการศึกษาที่สอนวัยเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กด้วย

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์จะใช้เวลา 9 ปี โดยเรียนชั้นประถมศึกษา 6 ปี และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มีเป้าหมายเพื่อจัดหาทักษะพื้นฐานในการพัฒนาตนเองในฐานะที่เป็นปัจจุบัน สามารถ สามารถในสังคม ประชากรในประเทศและโลก แห่งๆ กับที่เตรียมก้าวเข้าสู่การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษาจะกำหนดโครงการการศึกษาเป็นเวลา 6 ปี ซึ่งโรงเรียนจะมีลักษณะแตกต่างกัน 2 แบบ คือ โรงเรียนประถมศึกษาแบบทั่วไป (General primary school) และโรงเรียนประถมศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการ (Special primary school for handicapped children) สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจะกำหนดการเรียนเป็นเวลา 3 ปี และมีลักษณะแบบเดียวกันของโรงเรียนระดับประถมศึกษาคือ มีโรงเรียนแบบทั่วไปและโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กพิการ

โรงเรียนมัธยมศึกษารับผู้จบการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้เวลาเรียน 3 ปี โดยมีรูปแบบของการจัดการศึกษาหลายแบบ เช่น แบบสามัญทั่วไป แบบสามัญวิชาชีพ แบบสามัญทางศาสนา แบบสามัญบริการ และแบบการศึกษาพิเศษ

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษามีดังนี้ คือ

- พัฒนาความรู้แก่นักเรียนให้ได้ศึกษาต่อเนื่องไปถึงขั้นสูง และเพื่อพัฒนา
ตนเองให้สอดคล้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์แขนงต่าง ๆ
 - พัฒนาความสามารถของนักเรียนในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม
ให้มีปัญญาพื้นที่ต่อสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั่วไป หลักสูตรประกอบด้วย โครงการวิชาการสอนทั่วไป
และการสอนเฉพาะวิชา เพื่อเตรียมความรู้และพัฒนาทักษะสำหรับการศึกษาใน
ระดับอุดมศึกษาต่อไป

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาทางวิชาชีพ เน้นมาสำหรับผู้ต้องการเข้าสู่วิชาชีพ สามารถแยกการศึกษานี้ออกเป็น 6 กลุ่ม ในสาขาวิชาชีพต่างๆ ดังนี้ กือ

1. เกณฑ์กรรมและภารป้าไม้
 2. เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม
 3. ธุรกิจและการท่องเที่ยว
 4. ความเป็นอยู่ของชุมชน
 5. การท่องเที่ยว
 6. ศิลปหัตถกรรม

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาด้านศาสนา เป็นการจัดการศึกษาด้านศาสนา โดยเฉพาะ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาแบบบริการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความรู้ ความสามารถสำหรับผู้ที่จะเข้าเป็นพนักงานหรือข้าราชการ

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่พิการทางร่างกายและ/orจิตใจ

การศึกษาระดับสูง หรืออุดมศึกษา เป็นการขยายไปจากการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 3-4 ปี ปริญญาโท 2 ปี และปริญญาเอก 3 ปี สถาบัน ที่ให้การศึกษาระดับสูงนี้มีลักษณะเป็นสถาบันวิชาการ โพลีเทคนิค สถาบันการศึกษาและ มหาวิทยาลัย

การศึกษาของฟิลิปปินส์

ระบบการศึกษาของประเทศไทยเป็นสิ่งที่แบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการศึกษาแบบที่เป็นทางการนั้นมีลักษณะขึ้นตอนของการเรียนอยู่สามระดับนั่นคือ ระดับ ประมาณศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา ในระดับประมาณศึกษานั้นจะใช้เวลาศึกษา

ภาคบังคับปกป้องเรียนของรัฐบาลหรือเจ้าปีในโรงเรียนของเอกชนนักหนึ่งจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยซึ่งนักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ โดยการศึกษาระดับนี้รวมไปถึงการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องฝึกหัดและสามารถแสดงความสามารถทางด้านต่างๆ ได้ เช่น การอ่านและการเขียน ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงการคำนวณและการแก้ไขปัญหาทางคณิตศาสตร์ นักเรียนจะได้รับการสอนโดยครุกรุณ์และสนับสนุนให้สามารถเรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน จึงเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพสูงและมีประสิทธิภาพมาก

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาใช้เวลาต่อปีโดยนักเรียนต้องเรียนจนชั้นประถมศึกษาตอนปลายก่อน นักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาจะมีอายุ 12 ปีและเรียนจนเมื่ออายุ 15 ปี ส่วนระดับอุดมศึกษานั้น นักเรียนส่วนใหญ่จะมีอายุประมาณ 16 ปี การศึกษาระดับนี้แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกในหลากหลายสาขาวิชา นอกจากนั้น การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษายังรวมไปถึงหลักสูตรอาชีวศึกษาแบบสองหรือสามปี ที่อาจไม่มีการมอบปริญญาให้ ระบบการศึกษาในประเทศไทยเป็นสีโภคเกียงกับระบบการศึกษาแบบเป็นทางการของสหราชอาณาจักร ในการศึกษาของประเทศไทยอื่นๆ ในทวีปเอเชียจะได้รับอิทธิพลจากประเทศไทยอย่างถดถอย ฝรั่งเศส หรือเนเธอร์แลนด์

การศึกษาแบบไม่เป็นทางการซึ่งรวมถึงการรับความรู้นอกโรงเรียนนี้มีวัตถุประสงค์หลักสำหรับผู้เรียนกลุ่มเฉพาะ เช่น เยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยได้ ด้วยว่า ได้แก่หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือซึ่งบูรณาการการเรียนและการอ่านเบื้องต้นเข้ากับทักษะในชีวิตประจำวัน หน้าที่ในการบริหาร ควบคุม และดำเนินการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ระดับประถมและมัธยมศึกษา) นั้นจะเป็นของแผนกการศึกษา วัฒนธรรมและกีฬา ในขณะที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาระดับสูง ส่วนการศึกษาด้านเทคโนโลยีห้องเรียนศึกษา นั้นจะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ด้านการพัฒนาทักษะและการศึกษาด้านเทคโนโลยีห้องเรียน ปฐมนิเทศ ให้การฝึกอบรมและการพัฒนาด้านทักษะอาชีพแก่เยาวชนที่ไม่ได้เข้าเรียน ในโรงเรียนและผู้ใหญ่ที่ว่างงาน นอกจากนี้ประเทศไทยเป็นสี่การเรียนการสอนแบบทวิภาคย์ บางวิชาจะส่วนเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาอื่นๆ จะสอนเป็นภาษาไทยปีลีปีนส์

การศึกษาและเชี่ยว

ระบบการบริหารการศึกษาของประเทศไทยและเชือญในความรับผิดชอบ
ของกระทรวงศึกษาธิการ แบ่งระดับการบริหารเป็น 5 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับปริญญา
ระดับอาชีวศึกษา ระดับส่วนราชการ โรงเรียนและระดับโรงเรียน การบริหารการศึกษาระดับชาติ

อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลกลาง (Federal Government) การศึกษาทุกประเภททุกระดับ อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการเพียงกระทรวงเดียว ยกเว้นการศึกษา ที่มีลักษณะเป็นการศึกษานอกระบบ (Non-formal Education) จะมีกรรมจากกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เช่น กรมแรงงาน กรมเกษตร เป็นต้น

ระบบการจัดการศึกษาของมาเลเซีย (National Education System)

เป็นระบบ 6 : 3 : 2 คือ

1. ระดับประถมศึกษา หลักสูตร 6 ปีการศึกษา
2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตร 3 ปีการศึกษา
3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตร 2 ปีการศึกษา
4. ระดับเตรียมอุดมศึกษา หลักสูตร 1 หรือ 2 ปีการศึกษา
5. ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรเฉลี่ยประมาณ 3 ปีครึ่งถึง 4 ปีการศึกษา

และแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5.1 การศึกษาระดับประถมศึกษา (Pre-school Education)
 - 5.2 การศึกษาระดับประถมศึกษา (Primary Education)
 - 5.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education)
 - 5.4 การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษาหรือเตรียมอุดมศึกษา (Post-secondary Education)
 - 5.5 การศึกษาระดับอุดมศึกษา (Higher Education) ที่ว่าสถานศึกษาที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาระดับต่าง ๆ นั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
- หน้าที่จัดการศึกษาระดับต่าง ๆ นั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
- 5.5.1 สถาณศึกษาของรัฐบาล (Government Education Institutions)
 - 5.5.2 สถาณศึกษาในอุปถัมภ์ของรัฐบาล (Government-aided Educational Institutions)
 - 5.5.3 สถาณศึกษาเอกชน (Private Educational Institutes) ในโรงเรียน ของรัฐบาลกำหนดให้ใช้ภาษาประจำชาติคือ ภาษามาเลย (Bahasa Melayu) ที่ใช้ทดแทนภาษาอังกฤษ (อังกฤษภาษาอังกฤษ) เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

Educational Institutions)

ของรัฐบาลกำหนดให้ใช้ภาษาประจำชาติคือ ภาษามาเลย (Bahasa Melayu) ที่ใช้ทดแทนภาษาอังกฤษ (อังกฤษภาษาอังกฤษ) เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การศึกษาของสิงคโปร์

ระบบการศึกษาของสิงคโปร์แบ่งออกเป็นระดับประถม 6 ปี ระดับมัธยมศึกษา 4 ปี ซึ่งรวมแล้วเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 10 ปี แต่ผู้ที่จะเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย จะต้องศึกษาขั้นเตรียมมหาวิทยาลัยอีก 2 ปี

การศึกษาภาคบังคับของสิงคโปร์จะต้องเรียนรู้ 2 ภาษาควบคู่กันไป ได้แก่ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และเลือกเรียนภาษาแม่ (Mother Tongue) อีก 1 ภาษา คือ จีน (แมนดาริน) มาเลย์ หรือมิน (อินเดีย)

รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก โดยต้องรับประทานเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และมีค่าที่สุดของประเทศ ในกรณี รัฐบาลได้ให้การอุดหนุนด้านการศึกษา จนเสริมภัยเป็นการศึกษาแบบใหม่เป็น โรงเรียนในระดับประถม และมัธยมล่วงเป็นโรงเรียน ของรัฐบาลหรือก่อตั้งรัฐบาล สถานศึกษาของเอกชนในสิงคโปร์ มีเฉพาะในระดับอนุบาล และ โรงเรียนนานาชาติเท่านั้น มหาวิทยาลัยในสิงคโปร์มี 3 แห่ง คือ

1. National University of Singapore (NUS)
2. Nanyang Technological University
3. Singapore Management University (SMU)

โดยมีมหาวิทยาลัย NUS จะให้การศึกษาครอบคลุมเกือบทุกสาขาวิชา ทั้งแพทยศาสตร์ ทันตแพทย์ กฎหมาย ศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม และการบริหารธุรกิจ ส่วนมหาวิทยาลัย Nanyang จะเน้นการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์ สาขาต่างๆ รวมทั้งวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาธุรกิจ และการบัญชี สำหรับมหาวิทยาลัย SMU จะเน้นเรื่องธุรกิจการขั้นตอน วิทยาลัยเทคนิค (Polytechnic) ของสิงคโปร์มี 4 แห่ง ได้แก่ Singapore Polytechnic, Ngee Ann Polytechnic, Temasek Polytechnic และ Nanyang Polytechnic ส่วนวิทยาลัยผลิตครุของสิงคโปร์มีอยู่เพียงแห่งเดียว คือ National Institute of Education นอกจากนี้ ยังมี Institute of Technical Education : ITE เป็นสถาบันที่จัดการศึกษา สำหรับผู้ต้องการทักษะทางช่าง และช่างฝีมือ ผู้ประกอบนักเรียนของสิงคโปร์จะส่งบุตรหลาน เข้ารับการเตรียมความพร้อมในโรงเรียนเมื่อเด็กมีอายุ ได้ 2 ขวบครึ่ง เมื่อเด็กอายุ ได้ 6 ขวบ ก็จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับประถมศึกษาของสิงคโปร์แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ป.1-ป.4 เรียกว่า Foundation Stage และ ป.5-ป.6 เรียกว่า Orientation Stage ชั้นประถมต้นจะเรียน 3 วิชาหลัก คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาแม่ และคณิตศาสตร์ นอกจากนั้น

จะมีวิชาคนต์ ศิลปหัตถกรรม หน้าที่พลเมือง สุขศึกษา สร้างกุญแจ และพลศึกษา แต่ในช่วงประถมปลาย หรือ Orientation Stage นั้น นักเรียนจะถูกแยกออกเป็น 3 กลุ่มทางภาษา คือ EM 1, EM 2, และ EM 3. การแยกนักเรียนเข้ากุญแจทางภาษา นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาของแต่ละคน เมื่อจบ ป.6 แล้วจะมีการสอบที่เรียกว่า Primary School Leaving Examination (PSLE) เพื่อที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาต่อไป ผลการเข้าสอบมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา

การศึกษานะในระดับมัธยมศึกษานี้ จะมี 3 หลักสูตรให้เลือกตามความสามารถ และความสนใจ โดยใช้เวลา 4-5 ปี หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา ได้แก่

1. หลักสูตรพิเศษ (Special Course)
2. หลักสูตรเร่งรัด (Express Course)
3. หลักสูตรปกติ (Normal Course)

เมื่อจบหลักสูตรจะมีการสอบ โดยหลักสูตรพิเศษ และหลักสูตรเร่งรัดจะต้องผ่าน ประกาศนียบัตร GCB (General Certificate of Education) ในระดับ "O" Level ส่วนหลักสูตรปกติจะต้องผ่าน GCB "N" Level แต่ถ้าต้องศึกษาต่อในระดับเตรียมอุดมศึกษา ก็ต้องสอบให้ผ่าน GCB "O" Level เข้าเดียวกัน เมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้ว ผู้ที่สนใจเรียนสาขาวิชาชีพเทคนิค หรืออาชีวศึกษา ก็สามารถแยกไปเรียนตามสถาบันต่างๆ ได้ ส่วนผู้ที่จะเรียนต่อในมหาวิทยาลัย ก็จะเข้าศึกษาต่อใน Junior College อีก 2 ปี เมื่อจบแล้วจะต้องสอบ GCE "A" Level เพื่อนำผลคะแนนไปตัดสินการเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ผู้ที่เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ก็อาจศึกษาในสาขาวิชาชีพ หรืองานทำต่อไป ปีการศึกษาของสิงคโปร์ จะแบ่งออกเป็น 4 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 10 สัปดาห์ เริ่มเปิดการศึกษาตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม ของทุกปี ช่วงระหว่างภาคเรียนที่ 1 กับที่ 2 และที่ 3 กับที่ 4 จะมีการหยุด 1 สัปดาห์ ระหว่างภาคเรียนที่ 2 กับที่ 3 หยุด 4 สัปดาห์ และมีช่วงหยุด 6 สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษา

ระบบการศึกษาระดับชาติ

ประเทศในครุฑามีการศึกษาภาคบังคับ แต่การศึกษาเป็นสากล และจัดให้ฟรีสำหรับประชาชนทั่วไป การศึกษาแบ่งออกเป็นระดับก่อนประถมศึกษา 1 ปี ระดับประถมศึกษา 6 ปี ระดับมัธยมศึกษา 7-8 ปี ซึ่งแบ่งเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2-3 ปี และระดับเตรียมอุดมศึกษา 2 ปี และระดับมหาวิทยาลัย 3-4 ปี

1. ระดับก่อนประถมศึกษา เด็กทุกคนต้องเข้าศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา 1 ปี เมื่ออายุ 5 ปี หลังจากนั้นจึงเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา

2. ระดับประถมศึกษา การศึกษาระดับประถมศึกษาแบ่งออกเป็นสองระดับคือ ระดับประถมต้น 3 ปี และประถมปลาย 2-3 ปี หลังจากนการศึกษาระดับประถมศึกษา 6 ปี นักเรียนจะต้องเข้ารับการทดสอบข้อสอบกลาง (PCE : Primary Certificate of Examination) ซึ่งการศึกษาในระดับนี้มีจุดประสงค์เพื่อปูพื้นฐานด้านการเขียน การอ่าน และการคำนวณให้แก่นักเรียน เพื่อจะได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง

ระดับมัธยมศึกษา การศึกษาระดับมัธยมศึกษาร่วมใช้เวลา 7-8 ปี

(มัธยมศึกษา 1-5 และ เตรียมอุดมศึกษา 2 ปี)

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีระยะเวลา 3 ปี หลังมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว นักเรียนจะต้องทดสอบ BJCE (Brunei Junior Certificate of Education) ซึ่งสามารถเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเลือกเรียนวิชาด้านช่าง และ เทคนิคพื้นฐานที่สถาบันการศึกษาทางเทคนิคและอาชีวศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีระยะเวลา 2-3 ปี นักเรียนจะเลือกเรียน สายศิลป์ สายวิทย์ หรือสายอาชีพ ตามแต่ผลการสอบ BJCE หลักจากเรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว (ระดับ 5) เด็กต้องสอบข้อสอบ Brunei-Cambridge General Certificate of Education : BCGCE "O" level หรือสำเร็จการศึกษาระดับ 6 เด็กต้องสอบข้อสอบ Brunei-Cambridge General Certificate of Education : BCGCE "A" level แล้วจึงจะมีสิทธิ์เรียนต่อระดับเตรียมอุดมศึกษา

ระดับเตรียมอุดมศึกษา มีระยะเวลา 2 ปี

ระดับปริญญาตรี การศึกษาระดับปริญญาตรีจะจัดให้กับเด็กที่มีผลการศึกษาดี มีศักยภาพในการศึกษาต่อได้ หรือศึกษาในสาขาที่เป็นความต้องการของประเทศ ซึ่งมีทั้ง มหาวิทยาลัย สถาบันอาชีวะ และเทคนิคต่าง ๆ วิทยาลัยต่าง ๆ

โรงเรียนเอกชน (Non-Government Schools) โรงเรียนเอกชน มีบทบาทในการช่วยแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของรัฐบาล โดยโรงเรียนเอกชนที่เข้ม ทะเบียนกับกระทรวงศึกษาธิการ มี 5 ประเภท ได้แก่ โรงเรียนภาคบังคับตามปกติ (ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา) โรงเรียน gwicwia โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนสอนศุนศิลป์ โรงเรียนสอนตัดเสื้อ

การศึกษา และการฝึกหัดด้านอาชีวและเทคนิค

กรมการศึกษาด้านเทคนิค (Department of Technical Education DTE) เป็นผู้รับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษา และการฝึกหัดด้านอาชีวะและเทคนิค (Technical and Vocational Education and Training) และ โปรแกรมเกี่ยวกับการศึกษาต่อ (Continuing Education-CE)

ระบบการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2528 กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาฯ มาเลี่ยนในการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ครูจะสอนทุกวิชาด้วยภาษาฯ มาเลี่ยน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสอน สำหรับระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป โรงเรียนจะใช้ทั้งภาษามาเลี่ยน และภาษาอังกฤษในการสอน โดยภาษามาเลี่ยนใช้สำหรับสอนวิชาเกี่ยวกับมาเลี่ยน ความรู้เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม พลศึกษา ศิลปะและการช่าง และวิชาหน้าที่พลเมือง ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการสอนวิชาพยากรณ์ ภูมิศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ปรัชญาทางการศึกษา

ปรัชญาค้านการศึกษาตั้งอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาประจ忙ชาติของราชวงศ์อิสลาม ซึ่งผนวกยังกับปรัชญาของสำนักญูสังงประการเข้าด้วยกัน ได้แก่ Naqli (เชิงปีดหลักคำสอน) ขันศักดิ์สิทธิ์แห่งกัมภีร อัลกุลย่าน และชาติ) และ Aqil (เชิงปีดหลักเหตุและผล)

วิสัยทัศน์ทางการศึกษา

เพื่อทำให้คุณเรียนให้มีชีวิตที่สมบูรณ์ และมีความสุข

៩៧

กระทรวงศึกษาธิการประณญาที่จะให้การศึกษาแก่ประชาชนชาวบ้านใน
โดยการคำนึงถึงการปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ เอกลักษณ์ และมีความสมดุล
เพื่อสร้างคนที่สมบูรณ์ และมีคุณค่าทั้งด้านศาสนา ประเทศชาติ และเฝ้าพื้นที่

นโยบายการศึกษา

1. จัดระบบการศึกษาของชาติโดยเน้นความสำคัญของภาษาไทยเป็นฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติที่เป็นทางการ และใช้ภาษาอื่นๆ ในการสอน เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาอาหรับ
 2. จัดให้มีการศึกษา 12 ปี แก่นักเรียนทุกคน
 3. จัดหลักสูตรแบบบูรณาการซึ่งเหมาะสม และสอดคล้องกับข้อสอบของ

4. จัดให้มีการสอนอิสลามศึกษาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน

ในโรงเรียน

5. จัดให้มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ และมีทักษะที่สำคัญ และจำเป็นสำหรับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

6. จัดกิจกรรมหลักสูตรแกน (เน้นวิชาบังคับ) ที่สอดคล้องกับปัจจัย การศึกษาแห่งชาติไว้ในโปรแกรมการพัฒนาตนเอง

7. เปิดโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และมีประสบการณ์ และมีความต้องการที่จะเรียนต่อในระดับดังกล่าว

8. จัดเตรียมอุปกรณ์ และ โครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษาเพื่อตอบสนอง ความต้องการของชุมชน

9. พัฒนาขีดความสามารถด้านสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และร่างกาย ของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับพัฒนาสังคม

การศึกษาของวีดิทัศน์

ปัจจุบันวีดิทัศน์แบ่งลักษณะของการจัดการศึกษาไว้ 5 ลักษณะ คือ

1. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (Pre-School Education) ประกอบด้วย การเด็กดูแล สำหรับเด็กอายุ 6 เดือนถึง 3 ปี และอนุบาลสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี

2. การศึกษาสามัญ (5-4-3)

2.1 ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ 5 ปี ชั้น 1-5

2.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกึ่งชั้น 6-9 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

กึ่งชั้น 10-12

3. การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ มีเทียบเท่ากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย

4. การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นระดับอนุปริญญา (Associate degree)

และระดับปริญญา

5. การศึกษาต่อเนื่องเป็นการศึกษาสำหรับประชาชนที่พำนัช โอกาสการศึกษา ในระบบสายสามัญและสายอาชีพการศึกษาสามัญ 12 ปี (General Education) ของวีดิทัศน์นี้ เวียดนามมีวัตถุประสงค์ที่จะ ให้ประชาชนได้มีวิญญาณในความเป็นสังคมนิยม มีเอกลักษณ์ ประจำชาติ และมีความสามารถในด้านอาชีพ ในอัคคีการศึกษาสามัญของเวียดนามมีเพียง 10

ปีที่แล้วนั้น และไม่มีอุบัติศึกษามาก่อนจนถึงปีการศึกษา 2532 - 2533 จึงมีการศึกษาถึงชั้นปีที่ 9 ทั้งประเทศ ซึ่งได้เรียกการศึกษาสามัญ 9 ปี ดังกล่าวเรียกว่าการศึกษาชั้นพื้นฐาน (Basic Education) และเมื่อได้ขยายไปถึงปีที่ 12 แล้วจึงได้เรียกการศึกษาสามัญ 3 ปีสุดท้ายว่า มัธยม ชั้นสูง (Upper Secondary School) ปี 2535-2536 ระบบการศึกษาสามัญในเวียดนาม จึงกลายเป็นระบบ 12 ชั้นเรียนทั่วประเทศ โดยเด็กที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 จะมีอายุประมาณปีที่ 6 เมื่อเวียดนามได้ใช้ระบบการศึกษาเป็น 12 ปีแล้ว จำนวนนักเรียนในทุกระดับชั้นมีจำนวนมากขึ้น จึงกำหนดปี 2534 สถาแห่งชาติของเวียดนามจึงได้ออกกฎหมายการกระจายการศึกษาระดับ ประถมศึกษา (Law of Universal Primary Education) ซึ่งถือเป็นกฎหมายฉบับแรกว่าด้วย การศึกษาของเวียดนาม

การศึกษาสภาพพื้นที่

กระทรวงศึกษาธิการของพม่า เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารการศึกษา
ของประเทศไทย ให้ระบบการศึกษาเป็นระบบ 5 : 4 : 2 ดังนี้

1. ประเมินศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี และปฐม 4 ปี)
 2. มัชยนศึกษาตอนต้น 4 ปี
 3. มัชยนศึกษาตอนปลาย 2 ปี และอาชีวศึกษา 1-3 ปี

การศึกษาที่นฐานของพม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผนนโยบาย และบริหารการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวมทั้งการฝึกหัดครู แต่เดิมนั้น เป็นระบบบริหารซึ่งรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลาง ต่อมาได้มีการกระจายอำนาจการบริหาร ออกไปสู่ระดับรัฐและหัวเมืองต่าง ๆ โดยมีหัวหน้าส่วนราชการศึกษานั้น ๆ เป็นผู้ควบคุมดูแลและ ประสานงาน รัฐเป็นผู้สนับสนุนดำเนินงบประมาณของทุกโรงเรียน โดยนักเรียนจะเสียค่า เคาระบบทุกแห่ง ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของพม่าในปัจจุบัน พม่าพยายามที่จะจัดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศไทยไม่มีผู้ใดที่ไม่สามารถเข้าถึงห้องเรียนที่ วัดดูและอุปกรณ์ให้กับโรงเรียนในบางท้องที่ได้ รัฐบาลพม่าได้ตั้งเป้าหมายที่จะให้มีโรงเรียนอย่างน้อยหนึ่งแห่งในทุกหมู่บ้าน กรรมการเทคโนโลยี เกษตรและอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานที่คุ้มครองการศึกษาด้านเกษตรกรรม พลังงาน วิศวกรรมเครื่องกล การประมง คหกรรมและการฝึกหัด ครุภัณฑ์ เทคโนโลยี การเรียนการสอนมีทั้งเต็มเวลาและนอเวลา มีทั้งหลักสูตรระดับชาติและระดับสั้น เพื่อรับรองความต้องการของตลาดแรงงาน ในสภาพเศรษฐกิจและสังคมของพม่าที่กำลังเปลี่ยนแปลง

กรณอุดมศึกษา ทำหน้าที่วางแผนนโยบายและดำเนินการด้านอุดมศึกษาของประเทศไทย จัดการศึกษาในรูปแบบของมหาวิทยาลัยใน 3 เมืองสำคัญ คือ มหาวิทยาลัย Yangon Mandalay และ Manlamyine นอกจากนี้ยังมีสถาบันเทคโนโลยีที่จัดการศึกษาวิชาชีพระดับสูงที่ใช้เวลาในการศึกษา 4-6 ปี ตามลักษณะวิชาอีกด้วย

การศึกษาสาธารณรัฐประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาชนลาว (Lao People's Democratic Republic) เป็นประเทศที่อยู่ในวงล้อมของ 5 ประเทศ คือ เวียดนาม กัมพูชา ไทย พม่า และจีน เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล พื้นที่ประเทศทั้งหมด 236,800 ตารางกิโลเมตร ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นเขาและที่ราบสูง ใช้ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ เมืองหลวงชื่อเวียงจันทน์ (Vientiane) ประกอบในระบบสังคมนิยม การจัดการศึกษาของลาวริบบ์ด้วยการศึกษาในระดับอนุบาลและ ปฐมรุ่งในระบบสังคมนิยม การจัดการศึกษาของลาวนั้นเริ่มต้นด้วยการศึกษาในระดับอนุบาลและ ก่อนวัยเรียน โรงเรียนอนุบาลในประเทศไทยมีทั้งโรงเรียนที่เป็นของรัฐบาลและเอกชน เปิดรับนักเรียนตั้งแต่อายุ 3-6 ปี ใช้เวลาเรียน 3 ปี แบ่งเป็นชั้นอนุบาล 1-3 เมื่อจบชั้นอนุบาล แล้วจะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป นับตั้งแต่ลาวได้เปลี่ยนการปกครองเมื่อปี ค.ศ.1975 (พ.ศ.2528) เป็นต้นมา ลาวได้ใช้ระบบการศึกษาเป็นแบบ 11 ปี คือระบบ 5 : 3 : 3 ดังนี้

ประถมศึกษา ใช้เวลาในการศึกษา 5 ปี เด็กจะเริ่มเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี การศึกษาในระดับนี้คือเป็นการศึกษาภาคบังคับ เด็กทุกคนต้องจบการศึกษาในระดับนี้ แต่ในทางปฏิบัติการศึกษาภาคบังคับจะมีผลดีแต่เฉพาะเด็กในเมืองใหญ่เท่านั้น เนื่องจาก ว่ามีพื้นที่ประเทศกว้างขวางและประชากรกระจายตัวอยู่
มัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี และในอนาคตจะให้เด็กได้เรียน ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาในการศึกษา 3 ปี การศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบ 5-3-3 นี้ อยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อุดมศึกษาหรือการศึกษาขั้นสูง รวมถึงการศึกษาด้านเทคนิค สถาบันการศึกษา ขั้นสูงหรือมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในความดูแล และรับผิดชอบของกรมอาชีวศึกษาและ มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ ยกเว้นการศึกษาเฉพาะทางซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวง อื่น โดยมีเด็กจบการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษาแล้ว จะมีการคัดเลือกนักเรียน เพื่อเสนอกระทรวงศึกษาธิการให้เด็กได้เข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่

1. สาขาวิชาชีว์พ ใช้วิชาศึกษา 3 ปี ในวิทยาลัยเทคนิคค่างๆ เช่น ทางด้านไฟฟ้า ก่อสร้าง น้ำทุ่ง เป็นต้น
 2. มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาที่สำเร็จได้แก่
 - 2.1 มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (เวียงจันทน์) ใช้วิชาศึกษา 6 ปี
 - 2.2 มหาวิทยาลัยแห่งชาติ (คงโตก) ใช้วิชาศึกษา 4 ปี
 - 2.3 สถาบันสหพัฒนา (National Polytechnic Institute) ใช้วิชาศึกษา 6 ปี
- ขึ้นกับกระทรวงสาธารณสุข**
- 2.2 มหาวิทยาลัยแห่งชาติ (คงโตก) ใช้วิชาศึกษา 4 ปี
 - 2.3 สถาบันสหพัฒนา (National Polytechnic Institute) ใช้วิชาศึกษา 6 ปี

ระบบการศึกษาของกัมพูชา

การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และเศรษฐกิจสังคม นำไปสู่การปฏิรูป ด้านการศึกษาของกัมพูชา ก่อนปี พ.ศ. 2518 ประเทศไทยยังคงระบบการศึกษาแบบผู้เรียนสอบ ซึ่งให้มีการศึกษาภาคบังคับ 13 ปี (6+4+2+1) ภายหลังปี พ.ศ. 2522 กระทรวงศึกษาฯ ใช้ระบบการศึกษาแบบ 10 ปี (4+3+3) และต่อมาได้ขยายเป็นแบบ 11 ปี และใช้สืบเนื่องจากปี พ.ศ. 2529 ถึง 2539 กระทรวงศึกษาฯ ยังคงดำเนินการพัฒนาระบบการศึกษา มีการปฏิรูปหลักสูตร มีการพัฒนาตัวเรียนใหม่ และนำเทคโนโลยีการสอนใหม่ๆ มาให้กับครูเพื่อเตรียมสำหรับการนำระบบการศึกษาแบบ 12 ปีมาใช้ (6+3+3) ในปีการศึกษา 2539 - 2540 โดยระบบสำหรับการนำระบบการศึกษาแบบ 12 ปีมาใช้ (6+3+3) ในปีการศึกษา 2539 - 2540 โดยระบบมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และระดับอุดมศึกษา 4 - 7 ปี ส่วนการจัดการศึกษาค้านอาชีวะและเทคโนโลยี ให้ตั้งแต่ 1 ปี ไปจนถึง 3 - 5 ปี การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้ บางสถาบันการศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรศาสตร์สาธารณสุขหรือแรงงาน การจัดการศึกษานอกรอบจะเน้นการฝึกหัด กิจ忙 ให้กับประชาชน

2. แนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประเทศอาเซียน

มติชน (2555 : ออนไลน์) กล่าวโดย นายสมชาย เสียงหาดย ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (วช.) กล่าวในการปาฐกถาพิเศษ บทบาทของ วช. กับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อสร้างความรู้แก่บุคลากรของ วช. ว่า ประเทศไทยกำลังสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558 วช. ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนการสร้างอัตลักษณ์ บนพื้นฐานผลประโยชน์ของภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเป็นศูนย์รวมกันในเรื่องของอาร์ต ค่านิยม และความเชื่อ วัฒนธรรม ที่มีเอกลักษณ์ความแตกต่างของทุกระดับทางสังคมดังนั้น จึงทำข้อตกลง 3 ข้อในการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

1. ส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาชีวินและความรู้สึกของประชาชน

อาชีวิน

2. การอนุรักษ์และส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมของอาชีวิน
3. ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและส่งเสริมความร่วมมือกัน

ในอุดมสាងกรรมด้านวัฒนธรรม

นอกจากนี้ สั่งการให้วัฒนธรรมจังหวัด เป็นกลไกในการสร้างความตระหนักรับรู้
เกี่ยวกับอาชีวิน ในส่วนภูมิภาค 3 ประเด็น คือ

1. คืนหาแหล่งของความรู้ จากสถานที่การศึกษาในภูมิภาคเกี่ยวกับอาชีวิน
2. จัดกิจกรรมสร้างทักษะและกิจกรรมร่วม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรม

ร่วมของกลุ่มประเทศอาชีวิน

3. การหล่อหลอมให้เกิดทักษะเชิงบวกกับกลุ่มประเทศอาชีวิน เพื่อส่งเสริม

ให้เกิดการไว้วางใจซึ่งกันและกัน

สำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ (2555 : ออนไลน์) กล่าวว่า ที่ประชุมรัฐมนตรี
ศึกษาอาชีวศึกษารั้งที่ 5 ได้รับรองแผนยุทธศาสตร์ 5 ปีด้านการศึกษา สำหรับเป็นกรอบการ
ดำเนินการด้านการศึกษาของอาชีวิน ซึ่งประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ

1. การเสริมสร้างความตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาชีวิน

2. เสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาและ

มัธยมศึกษา

3. การเพิ่มคุณภาพการศึกษา การจัดมาตรฐานการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต

และการพัฒนาอาชีพ

4. การเคลื่อนข่ายพรมแดนและการจัดการศึกษาให้มีความเป็นสากล

5. การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรรายสาขาอื่นๆเพื่อพัฒนาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการศึกษา
ของชาติ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษา
ในอาชีวศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษา ในปี 2558 ภายใต้นโยบายหลัก 5 ประการ คือ

1. การเผยแพร่องรู้เชิงมูลข้อมูลข่าวสาร และเขตคติที่คิดเกี่ยวกับอาชีวินเพื่อสร้าง

ความตระหนักรับรู้และเตรียมความพร้อม

2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะ

ที่เหมาะสม

3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครูอาจารย์ในอาเซียน

4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสริมการศึกษาในอาเซียน

5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

สำนักงานความสัมพันธ์ต่างประเทศและสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 16-18) กล่าวว่า อาเซียนมีการจัดทำแผน 5 ปี ด้านการศึกษา (2554-2558) ที่ได้รับมอบจากประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5 - 8 เมษายน 2552 ณ จังหวัดภูเก็ต โดยมีเนื้อหาสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความตระหนักรู้ว่ากับอาเซียน อาเซียนกำหนด เป้าหมายในการเสริมสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียนด้วยการเสริมสร้างความตระหนักรู้และค่านิยม ร่วมในการเป็นประชาชนอาเซียนในสังคมทุกระดับ โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกในการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 2.1 การเสริมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษาในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อบรรรุ ปี หมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมโลกว่าด้วยการศึกษา เพื่อปวงชน เมื่อปี 2533

ยุทธศาสตร์ที่ 2.2 การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การยกระดับมาตรฐาน การศึกษา การจัดการศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาอาชีพ ยุทธศาสตร์นี้ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่งเสริมการจัด การศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนและมีผลตอบแทนครุพัฒนาเป็นเดิม

ยุทธศาสตร์ที่ 2.3 การเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนและการจัดการศึกษา ให้มีความเป็นสากล เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจ ของยุคโลก กิจกรรม ซึ่งอาชีวแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการสูงและสามารถเคลื่อนย้าย ไปประกอบอาชีพในอาเซียน

ดังนั้น คนไทยต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษา franca ของอาเซียนและภาษาสากลของโลก เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหากความรู้ และติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ที่เป็นคนไทย

และคนในภูมิภาคอื่น ๆ ของโลก นอกจากนี้ยังควรเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน เพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อสื่อสาร และสร้างความเข้าใจระหว่างเพื่อน ๆ ของ我们在อาเซียนด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพการทำงานในอนาคต ซึ่งในปี 2558 อาเซียนกำหนดให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะและความชำนาญการโดยเสรี

ยุทธศาสตร์ที่ 2.4 การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรรายสาขาอื่น ๆ
เพื่อพัฒนาการศึกษา เช่น สนับสนุนการศึกษาด้านสภาพแวดล้อมการจัดการด้านความเสี่ยงและภัยพิบัติ การจัดการศึกษาเพื่อสิทธิมนุษยชนการจัดการศึกษาเพื่อการป้องกัน HIV/AIDS

ขนิฐา ห้านิรัศัย (2554 : 18) กำหนดนโยบายการดำเนินโครงการและกิจกรรมด้านการศึกษาในระดับชาติเพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้างประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่ได้อ้างอิงจากเอกสารสำคัญ ได้แก่ กฎบัตรอาเซียน แผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมวัฒนธรรมอาเซียน ปฏิญญาจะทำหัวหน่าวด้วยการศึกษา และแผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน นโยบาย ทั้ง 5 ประการของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

1. การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับอาเซียน
 2. การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนนักศึกษา และประชาชนให้มีทักษะที่เหมาะสมเพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
 3. การพัฒนามาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการหมุนเวียนของนักศึกษาและครุอาจารย์ในอาเซียน
 4. การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสริมการศึกษาในอาเซียนเพื่อรับรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
 5. การพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรสำคัญในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
- แผน 5 ปี ด้านการศึกษาของอาเซียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2554: ไม่มีเลขหน้า) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พนวจ สถาบันปัจจุบัน ความคาดหวัง และความต้องการ จำเป็นในการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
1. ด้านการบริหารจัดการ <p>1.1 การกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน</p> <p>กำหนดวิสัยทัศน์ค่าเดินทางโดยกรรมการบริหารโรงเรียนพร้อมหัวหน้ากลุ่มสารการเรียนรู้และครูที่รับผิดชอบ ASEAN Focus School ทุกกลุ่มสารการเรียนรู้ประชุมร่วมกัน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์โดยวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้แก่ โรงเรียนพัฒนาระบบการบริหารเป็นโรงเรียนมาตรฐานสู่สากลด้วยการยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น มีการพัฒนาหลักสูตรรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีรูปแบบการเรียนรู้หลากหลาย เป็นผล</p>	<p>โรงเรียนกำหนดวิสัยทัศน์หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ประชาคมอาเซียนไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา วิสัยทัศน์ที่กำหนดได้แก่ โรงเรียนได้รับการพัฒนาเป็นโรงเรียนมาตรฐานสู่สากล มีระบบการบริหารที่เทียบเคียงมาตรฐานสูงเน้นนักเรียนมีคุณภาพเป็นพลโลก ควบคู่กับการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนความเป็นเลิศ Excellence Schools กำหนดความรู้ความคิดอันก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีรี้เพื่อทันการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก</p>
<p>1.2 การจัดทำพันธกิจของโรงเรียน</p> <p>การจัดทำพันธกิจโรงเรียนค่าเดินทางโดยแต่งตั้งกรรมการที่รับผิดชอบ ASEAN Focus School ประกอบด้วยหัวหน้ากลุ่มสารการเรียนรู้และครูที่รับผิดชอบ ASEAN Focus School ของ 8 กลุ่มสารการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พันธกิจที่กำหนดได้แก่ บุคลากร ในโรงเรียนและนักเรียน ได้รับการพัฒนาเพื่อก้าวสู่มาตรฐานสากลและเป็นพลโลก พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสู่สากล สื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา องค์กรชุมชน เครือข่าย นานาชาติ ในการพัฒนาการจัดการศึกษาสู่สากล</p>	<p>โรงเรียนพัฒนาสู่มาตรฐานสากลและพัฒนานักเรียนให้เป็นพลโลกต่อไป การพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ที่ฐานค่าเดินทาง บริหารจัดการรู้ประชาคมอาเซีย การรู้เชิง-รู้เราเน้นภาษาเพื่อการสื่อสารวัฒนธรรมความเป็นอยู่และสังคมเศรษฐกิจเน้นการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ คนดีดูนั้นย์กลางการพัฒนา และการปรับตัวปรับการคิด เน้นการคิดตรากหัวกสู่ความเป็นหุ้นส่วนใน 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
1.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการโดยรองผู้อำนวยการโรงเรียน กรรมการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูที่รับผิดชอบ ASEAN Focus School ของ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระดับ สั้น และระยะยาว โดยเน้นการจัดการเรียน การ สอนที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล ด้วยความ ร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียนสามารถ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา	การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดำเนินการจัดทำแผนระยะสั้นและแผนพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษาระยะยาวโดยเน้นการ มีส่วนร่วมของชุมชน นักเรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารอย่างน้อย 2 ภาษา มีการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเปิดเป็น สาธารณะเพิ่มเติมในระดับมัธยมศึกษา ^{ตอนปลาย} โดยแทรกเข้าไปในหลักสูตร สถานศึกษา
1.4 การร่วมกับชุมชนในการระดมทรัพยากร การร่วมกับชุมชนในการระดมทรัพยากร เน้นการจัดการเรียนการสอนที่เทียบเคียง มาตรฐานสากล ด้วยความร่วมมือจากรัฐบาล และการสนับสนุนจากบริษัท เอกชน ผู้ประกอบ ชุมชน ผู้ประกอบเครือข่าย สมาคมคัญย์เก่า สมาคมผู้ประกอบ ร่วมกันระดมทรัพยากรและ สร้างเครือข่ายนานาชาติ	การร่วมกับชุมชนในการระดมทรัพยากร ดำเนินการโดยโรงเรียนร่วมกับชุมชนจัดทำ หลักสูตรและจัดทำแผนพัฒนาระบบการบริหาร เพื่อพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล การจัดประชุมผู้ประกอบ ผู้ประกอบเครือข่าย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและชุมชน ของการสนับสนุนจากชุมชน เช่น องค์กรบริหาร ทั่วจังหวัด เทศบาลฯ
1.5 รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน รูปแบบที่โรงเรียนใช้ในการจัดการเรียนรู้ สู่ประชาคมอาเซียนได้แก่ การจัดศูนย์อาเซียน การพัฒนาปรับกระบวนการทัศน์ การพัฒนาครูให้	การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียน การสอน ด้วยวิธีการที่หลากหลายด้วยการบูรณาการ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การพัฒนาปรับกระบวนการ

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
<p>ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาให้กับครู ในโรงเรียน จัดครุภารต่างชาติตามส่วนบุญภาระการในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และการจัดการเรียน การสอนโดยใช้โครงงาน ผ่านเว็บไซต์ British Council Connecting Classrooms</p>	<p>ทัศนะพัฒนาครู การส่งเสริมให้ครู มีส่วนร่วมในกิจกรรมอาเซียน การพัฒนาครู ในโรงเรียนทุกคนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการ จัดอบรมสัมมนาศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p>
<p>1.6 วิธีการพัฒนาครู</p> <p>วิธีการพัฒนาครูที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ การประชุมชี้แจง ให้ความรู้การส่งเสริมสนับสนุนให้เข้ารับการอบรม การศึกษาดูงาน การจัดค่าเวลาให้ครูได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษช่วยค่างชาติ การส่งเสริมสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม การศึกตามข่าวสาร ต่าง ๆ และการส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงานในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน</p>	<p>วิธีการพัฒนาครูที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ประชุมชี้แจงให้ความรู้ ในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน การจัดทำ Intensive workshop การอบรมหมายให้ครุภารตั้งส่วนภาระการเรียนรู้สอดแทรกการเรียนรู้ประชาคมอาเซียน เข้าไปใช้ในการเรียนการสอน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมค่าง ๆ การกำหนดให้ครุภารต์เข้าเรียนภาษาตามตาราง ที่กำหนดใช้แหล่งเรียนรู้จากตัวบุคคลเข้าของภาษา และแหล่งเรียนรู้จากศูนย์อาเซียนการส่งเสริมให้ครู ที่เป็นตัวแทนไปร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สู่ประชาคมอาเซียน การส่งเสริมสนับสนุนให้เข้ารับการอบรม การศึกษาดูงานร่วมโครงการกับโรงเรียนในโครงการฯ และร่วมกิจกรรมนำเสนอผลงาน</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
<p>1.7 การนิเทศติดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>โรงเรียนมีการนิเทศติดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน โดยจัดทำคำสั่งคณะกรรมการติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับอาเซียนในโรงเรียน จัดประชุมครุภกุ่มสาระการเรียนรู้ นิเทศติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของครู และมีการดำเนินงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มพันธมิตรผ่าน British Council Connection Classrooms ของกลุ่มกรุงเทพมหานคร</p>	<p>การนิเทศติดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนคำดำเนินการโดยจัดทำคำสั่งคณะกรรมการติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับอาเซียนในโรงเรียน มีการดำเนินงานโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม Bangkok-Java-Hariagcy และขยายไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น อินโดนีเซีย ได้หัวน นาเลเซีย เวียดนาม อังกฤษฯ ฯลฯ และมีกระบวนการนิเทศติดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนที่เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง</p>
<p>1.8 การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน</p> <p>โรงเรียนมีการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน โดยการดำเนินงานโครงการ British Council Connection Classrooms โดยการจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน การจัดมุม ASEAN Focus School การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในประเทศไทยอาเซียน การบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม การจัดห้องเรียนพิเศษ ให้กับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษา การจัดทำพุทธวัฒนธรรม ชีวิทัศน์ภายในและภายนอกโรงเรียนในรูปแบบคณตรีพื้นเมือง คนตระไไทยฯ การส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมและมีส่วนในการส่งเสริมค่านิยมรู้และกิจกรรมต่าง ๆ และการบูรณาการหลักสูตรอาเซียนศึกษา ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการจัดทำพุทธวัฒนธรรมชีวิทัศน์ภายใน</p>	<p>การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน คำดำเนินการโดยการจัดมุม ASEAN Focus School การส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาในประเทศสมาชิกอาเซียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างน้อย 2 ภาษา การจัดบรรยากาศให้อิ่งค่อการเรียนรู้ เช่น เชิงบวก อาเซียน และจะสามารถมาเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนในรูปแบบคณตรีพื้นเมือง คนตระไไทยฯ การส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมและมีส่วนในการส่งเสริมค่านิยมรู้และกิจกรรมต่าง ๆ และการบูรณาการหลักสูตรอาเซียนศึกษา ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนการจัดทำพุทธวัฒนธรรมชีวิทัศน์ภายใน</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
	หน่วยงานภายนอก การจัดไปที่ศูนย์กิจกรรมฯ ในประเทศอาเซียนเพื่อให้นักเรียนและครุ่ดีเรียนรู้จากสภาพจริง และมีการตรวจสอบความรู้เข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องประชาคมอาเซียน

2.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้ประชาคมอาเซียน

การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยการสอนบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ การเปิดสอนวิชาอาเซียนเพิ่มเติม เนื่องจากไม่มีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียน ที่แน่นอน เป็นเพียงหน่วยบ่อบี ๆ เรื่องประชาคอมอาเซียนในวิชาสังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ โดยกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนระดับอื่นๆ ดำเนินการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยกำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ และการศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและปัจจุบันของอาเซียน	การจัดทำหลักสูตรการจัดกระบวนการเรียนรู้สู่ประชาคอมอาเซียนร่วมกันและใช้เป็นแนวทางเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมีการเพิ่มสาระการเรียนรู้หลักสูตรอาเซียนศึกษาไปในหลักสูตรสถานศึกษาและบูรณาการกับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีการดำเนินการให้นักเรียนเรียนตามหลักสูตรอาเซียนศึกษาและให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา
---	---

2.3 การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ทุกคนมีส่วนร่วม มีการจัดการเรียนการสอนสอดแทรกในรายวิชาพื้นฐาน บูรณาการ ในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดหน่วยการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรม	การให้นักเรียนมีความรู้และตระหนักรถึงความสำคัญเกี่ยวกับประชาคอมอาเซียนมีชุมชนอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับประเทศในประชาคอมอาเซียน มีกระบวนการเรียนรู้ไม่ใช่เพียงท่องมุ่งสู่ประชาคอมอาเซียนแต่ควรมุ่งสู่ระดับโลก (World Class)
---	---

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
<p>การเรียนรู้ที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ให้นักเรียนมีกิจกรรมการเรียนตามสภาพจริง มีการเรียนรู้กับเจ้าของภาษา จัดกิจกรรมค่ายภาษาอาเซียน มีการพัฒนาทักษะในการอ่านการเขียน การพูด และการฟัง และนักเรียนหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน ผ่านอินเทอร์เน็ต จัดโครงการร่วมกับประเทศ ในอาเซียนตามโครงการ Connecting Classrooms จัดให้นักเรียนเรียนภาษาอาเซียนตามความต้องและความสนใจนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างน้อย 2 ภาษา</p>	
<p>2.4 การบูรณาการเรื่องประชาคมอาเซียนในการจัดการเรียนรู้</p> <p>ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สotonร่วมกันตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง การบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นำความรู้เกี่ยวกับอาเซียนมาใช้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของประเทศไทยอาเซียนจัดกิจกรรมค่ายภาษาอาเซียนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนร่วมกับทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น พฤหัสบดีร่วมกัน ได้แก่ การถ่ายเที่ยนพิธภพ การทดลองภูมิ ภารกิจทดสอบค่าป่าไม้แม่น้ำ การแสดงดนตรีพื้นเมืองการจัดนิทรรศการในงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การแสดง วัฒนธรรมที่แตกต่างกันสำหรับผู้คน</p>	<p>การวางแผนการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ความสภาพจริง เช่น การจัดกิจกรรมค่ายอาเซียนและร่วมกับพัฒนาประเทศอาเซียน</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
เกี่ยวกับองค์ความรู้อาเซียนก่อนปีภาคเรียน	
<h3>2.5 การใช้สื่อเทคโนโลยี</h3> <p>ครูจัดทำแหล่งเรียนรู้อาเซียนศึกษา โดยโรงเรียนเน้นการจัดการความรู้ การเรียนรู้ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดมุ่ง ASEAN Focus School ภายในห้องสมุด การให้คำแนะนำนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีที่มากขึ้นตามศักยภาพของนักเรียนหาข้อมูลจากเว็บไซต์ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ใช้อินเทอร์เน็ตส่งคุณภาพ อิเล็กทรอนิกส์ ใช้ power point ทำบทเรียน เป็นต้น</p>	<p>การใช้โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต และสื่อเทคโนโลยีอื่น ๆ มาใช้ประกอบการสอน นักเรียน มีห้องเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้สำหรับการเรียนรู้และใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<h3>2.6 การใช้แหล่งเรียนรู้</h3> <p>โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน ได้แก่ ห้องสมุด มีการจัดมุ่ง ASEAN Focus School ภายในห้องสมุด ห้องศูนย์อาเซียนห้องศูนย์ AFS มีการจัดทำหนังสือสารสาร จัดระบบสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ เช่น สื่อวิดีทัศน์ ห้องสมุดกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา พลเมืองและวัฒนธรรมการจัดทำแหล่งเรียนรู้อาเซียนศึกษาในโรงเรียน โดยเน้นการจัดการความรู้ การเรียนรู้ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ มีการใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอกโรงเรียน</p>	<p>การจัดให้มีศูนย์อาเซียนศึกษา ห้องศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องสมุด ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์ มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประชุมอาเซียน มีครุภัณฑ์ทางภาษาและแหล่งเรียนรู้ต่างประเทศในการจัดการเรียน การสอน</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
2.7 การวัดผลและประเมินผล	
การวัดผลและประเมินผลโดยใช้แบบประเมินผลตามสภาพจริง สอบถามผู้เรียนเป็นรายบุคคล การสังเกต การใช้แบบสอบถาม	ครูมีความต้องการให้มีการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ รวมถึงมีการจัดนิทรรศการ
2.8 การແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້	
ครูและนักเรียนมีการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ โดยการติดต่อสื่อสาร การส่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ใช้กิจกรรมโครงการ Connecting Classrooms มีการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ ในด้านการจัดการเรียนการสอน การทำแบบทดสอบ การตอบบัญหาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มีการจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การประมวลผลความรู้สึกตระหนักรู้ การสรุปบรรยายและนำเสนอของนักเรียน	ครูและนักเรียนมีความต้องการให้เกิดการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ระหว่างครูและนักเรียน มีการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกับโรงเรียนในโครงการประชาคมอาเซียน การเข้าร่วมโครงการ Connecting Classrooms และมีการเป็นสาธารณะเพิ่มเติม มีการวัดผล ประเมินผลและตัดสินผลการเรียนเป็น 4 ถ้าเป็นกิจกรรมชุมนุม มีการวัดผล ประเมินผล และตัดสินผลการเรียน เป็น ผ่าน หรือ ไม่ผ่าน
2.8 การແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້	
ครูและนักเรียนมีการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ โดยการติดต่อสื่อสาร การส่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ใช้กิจกรรมโครงการ Connecting Classrooms มีการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ ในด้านการจัดการเรียนการสอน การทำโครงการ มีการແຄດປ່ອຍປະສົບການຮ່ວມມື ระหว่าง ครูผู้สอน ในทุกประเทศอาเซียน	ครูและนักเรียนมีความต้องการให้เกิดการແຄດປ່ອຍແຮຍຮູ້ระหว่างครูและนักเรียน มีการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกับโรงเรียนในโครงการประชาคมอาเซียน การเข้าร่วมโครงการ Connecting Classrooms และ มีการติดต่อสื่อสารส่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านทางระบบ อินเทอร์เน็ตถึงเพื่อนชาติพ้องประเทศ ในกลุ่มประเทศอาเซียน
2.9 การสร้างเครือข่ายการเรียนຮູ້	
การติดต่อกับบุคลากรในโรงเรียนอื่น โดยมี การให้ข้อมูลส่งเสริม ชักชวนให้เข้าร่วม โครงการใช้กิจกรรมโครงการ Connecting Classroom มีโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายมี	การແຄດປ່ອຍຄູ່ມືກູ່ຕ່າງประเทศมาให้ความรู้ โดยตรงนั้นให้เห็นความสำคัญและซักชวนเข้าร่วมโครงการ มีกิจกรรมโครงการ Connecting

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
<p>เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสาร มีการสร้างความตระหนักรู้ อาเซียนสู่สู่บริหารสถานศึกษาและบุคลากรครูในพื้นที่ มีการส่งคืนและนักเรียนเข้าร่วมในค่ายการศึกษาอาเซียน และเปิดโอกาสให้เดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน โรงเรียนสร้างเครือข่ายการเรียนรู้โดยการดำเนินการจัดประชุมอบรม จัดแหล่งเรียนรู้ จัดพัฒนาศูนย์อาเซียน รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรม ที่เกี่ยวกับประชาชนอาเซียน จากหน่วยงานและองค์กรภายนอก นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการดำเนินงานสู่โรงเรียนเครือข่าย เพื่อเป็นเวทีในการเผยแพร่องานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้รวมกัน เช่น งานวันอาเซียน ชุมนุมอาสาอาเซียน การสร้างเครือข่ายทางอินเทอร์เน็ต และโครงการ Connecting Classrooms เป็นต้น</p>	
<p>3. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเตรียมสู่ประชาชนอาเซียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเตรียมสู่ประชาชนอาเซียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเตรียมสู่ประชาชนอาเซียนประกอบด้วย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้บูริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง ผู้ปกครองเครือข่าย</p>	<p>การให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเข้าสู่ประชาชนอาเซียน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาชนอาเซียน และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่น การจัดประชุม นอกจากนี้ โรงเรียนควรมีการจัดหลักสูตรอาเซียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ทุกระดับชั้นจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ</p>

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
และชุมชน โดยเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริม สนับสนุนในด้านการจัดการเรียนการสอน และ งบประมาณ ผู้ให้ข้อมูลคาดหวังให้บุคลากรที่มี ส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมากขึ้น	อาเซียนเพิ่มขึ้น และมีการใช้แหล่งเรียนรู้จาก ศูนย์อาเซียนเพื่อให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายรวมทั้ง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมระดับ อาเซียนได้ทุกคน
4. ด้านคุณภาพผู้เรียน	
4.1 ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และการใช้ภาษาต่างประเทศ	
ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประชาคม อาเซียน เช่น ประวัติความเป็นมา ภาษา วัฒนธรรม การเมือง และความเป็นอยู่ของ ประเทศสมาชิก ผ่านการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยครุผู้สอนบูรณาการหลักสูตรอาเซียนในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการส่งเสริมการเรียนรู้ ในห้องเรียน Connecting Classrooms และ ท้า โครงการ Better Community โครงการ Better Life ร่วมกับเพื่อนในประชาคมอาเซียน ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีการสื่อสาร มากขึ้นและสามารถสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต กับครุและเพื่อนในประเทศอาเซียนได้	การให้มีการบูรณาการเรื่องอาเซียนในทุก กลุ่มสาระการเรียนรู้และมีการพัฒนาผู้เรียน เพื่อมุ่งสู่ประชาคมอาเซียนในด้านความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การใช้ภาษาใน การสื่อสาร รวมทั้งความสามารถในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสาร ตลอดจนสามารถเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียนสู่ ชุมชนได้
4.2 ความตระหนักและเขตติที่ดีเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน	
ผู้เรียนมีความตระหนักและเขตติที่ดีเกี่ยวกับ ประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง ผู้เรียน เห็นว่าการได้เรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมี ความสำคัญและมีประโยชน์มาก และต้องการให้ ทุกคนมีความตระหนักและมีเขตติที่ดีต่อ	การให้มีหลักสูตรอาเซียนเพื่อสร้างความ ตระหนักและเขตติที่ดีต่อผู้เรียนและให้ผู้เรียน และครูมีความเข้าใจอันดีต่อกัน และร่วมกัน พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยมีความเจริญ เติบโตเพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน

สภาพปัจจุบัน	ความคาดหวัง
ประชาคมอาเซียนเพื่อพัฒนาอาเซียนให้เป็นประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง โดยมีการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในอาเซียนอย่างลึกซึ้ง	
4.3 การยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน	
ผู้เรียนมีการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนได้ในระดับปานกลาง เข้าใจถึงความเหมือนและความต่างทางวัฒนธรรมที่สามารถหลอมรวมกัน และสามารถปรับตัวเข้าหากันได้	การให้มีหลักสูตรอาเซียนเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ทุกคนสามารถอยู่ร่วมกันได้มีการแบ่งแยก และช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยครูมีความคาดหวังว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้ทุกคนสามารถยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนได้
4.4 การใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศในการสื่อสาร	
ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศในการสื่อสารกับประเทศไทยในประชาคมอาเซียนได้ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ เช่น โปรแกรม MSN Facebook e-mail Skype ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ทั้ง ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาลาว ภาษาพม่า	ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศและสารสนเทศให้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยในการสื่อสารและสารสนเทศได้อย่างน้อย 2 ภาษา เพื่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำงานร่วมกัน

สำนักยุทธศาสตร์ฯ คุณศึกษาต่างประเทศ และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553 : 70-73) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ฯ คุณศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานใน

ระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่

ใช้ในการทำงานได้

2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้าม

รัฐธรรมของบัญชาติไทย

**ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา
ประเทศอาเซียน**

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนใน

สถาบันอุดมศึกษา

3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณระดับสากล
5. พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประเทศไทยอาเซียน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประเทศไทยอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางประเทศไทยอาเซียนและระบบ
2. สร้างความตระหนักร่วมคิดเป็นประเทศไทยอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประเทศไทยอาเซียนทั้งในด้านบวกและด้านลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค

เพื่อนบ้าน

4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน
สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ (ม.ป.ด : 15) แนวทางบริหารจัดการของสถานศึกษาการบริหารจัดการพัฒนาการเรียนรู้สู่ประเทศไทยอาเซียน ให้บรรลุเป้าหมาย สถานศึกษาควรมีแนวทางทางการดำเนินงานและจัดการ ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครุภัณฑ์รองผู้อำนวยการพัฒนาการเรียนรู้สู่ประเทศไทยอาเซียน และ

ผู้แทนจากหน่วยงาน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน

2. ประชุมคณะกรรมการ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักรู้ในการดำเนินงานตลอดแนว พร้อมวางแผนกำหนดกิจกรรม/ปฏิทินการดำเนินงาน
3. ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงาน เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ เอกสาร เป็นต้น
4. วางแผนพัฒนาครุ บุคลากร และผู้เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. จัดตั้งเครือข่ายในสถานศึกษา มีผู้เกี่ยวข้อง เช่น นายอำเภอ ผู้แทน

ฝ่ายวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงานเทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น

6. กำหนดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การดำเนินงานพัฒนาการเรียนรู้ สู่ประชาชนอาเซียนเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้มีกิจกรรมประกวด แข่งขัน อันแสดงให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักรู้กับประชาชนอาเซียน
7. กำหนดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาตามอย่างเป็นระบบ
8. สนับสนุนให้ครุและบุคลากรในสถานศึกษาเป็นสมาชิกสมาคม/ชมรมครุอาเซียนทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ
9. มีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน พร้อมประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลาย
รายงานทรัพรัตน์ รัชชชัย และคณะ (ม.ป.ป. : 13,22) กรอบแนวทางการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับการเข้าสู่ประชาชนอาเซียน

พัฒนาความรู้สู่ประชาชนอาเซียน

แนวทางการพัฒนา

1. เสริมสร้างความรู้ให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชน ในภูมิภาคอาเซียน
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาพื้นบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี
3. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาและหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อรับการเข้าสู่ประชาชนอาเซียน

4. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้อาชีวในสถานศึกษาและชุมชน
5. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนสร้างเครือข่ายระหว่าง

หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

6. ส่งเสริมการจัดการศึกษาแก่ประชาชนในภูมิภาคอาชีวิน

ด้วยความเสมอภาคอย่างกุญภาพ

7. ส่งเสริมให้สื่อในห้องถันมีบทบาทในการให้ความรู้เชิงสร้างสรรค์

เกี่ยวกับอาชีวิน

8. ประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการกิจกรรมในภาคอาชีวิน
สถานศึกษา มีหน้าที่ในการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์และ

แนวทางการพัฒนาดังนี้

1. ดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาสู่อาชีวิน

โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาสถานศึกษา

2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการตามแผนพัฒนาสถานศึกษา

3. ประชุม/อบรม/สัมมนา/ชี้แจง สร้างความรู้ความเข้าใจและทราบหาก

เกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาสู่อาชีวินกับผู้เกี่ยวข้อง

4. จัดสรรงบประมาณในการดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาการศึกษา

5. ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องในรูปแบบที่หลากหลาย

6. กำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

จันทร์ ตันติพงศานุรักษ์ และชยพร กระต่ายทอง (ม.ป.ป. : 20) เป้าหมายการพัฒนา
สู่ประชาคมอาชีวิน มีดังนี้

Sister school คือ โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นอาชีวิน
เน้นภาษาอังกฤษ ICT พหุวัฒนธรรม ภาษาเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์อาชีวินศึกษาเผยแพร่สื่อ
การเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีวินสำหรับผู้บริหาร ครู ผู้เรียน และชุมชนรวมทั้ง
ผู้สนใจทั่วไป มีการจัดกิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักรถึงกับอาชีวิน

Buffer school คือ โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นอาชีวิน
เน้นภาษาเพื่อนบ้าน พหุวัฒนธรรม และเป็นศูนย์อาชีวินศึกษาเผยแพร่สื่อการเรียนรู้แหล่งการ
เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีวินสำหรับผู้บริหาร ครู ผู้เรียนและชุมชนรวมทั้งผู้สนใจทั่วไป และมีการจัด
กิจกรรมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักรถึงกับอาชีวิน

ASEAN Focus School คือ โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาการเรียนรู้อาเซียน โดย การบูรณาการในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เมื่อกำรจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำหน่วยการเรียนรู้อาเซียนศึกษากลุ่มการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและเป็นศูนย์ศึกษาแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนในโรงเรียนและชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 1 การแก้แจงแนวทางในการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน

ภาระ	แนวทางในการบริหารสถานศึกษา	มติชน	แหล่งข้อมูล / ระดับความมั่นคง				รวม
			สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	สำนักงานสันปันพันธ์ระหว่างประเทศและสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงศึกษาธิการ	กระทรวงศึกษาธิการ	
1	ส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับ อาเซียนและความต้องของประชาคม อาเซียน	✓	✓	✓	✓		✓ 5
2	การอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนา วัฒนธรรมของอาเซียน	✓					1
3	ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกันใน อุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรม	✓					1
4	เตรียมสร้างโอกาสในการได้รับการศึกษา ในระดับประดิษฐ์ศึกษาและมัธยมศึกษา		✓	✓			2
5	การเพิ่มคุณภาพการศึกษา การจัด มาตรฐานการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต และการพัฒนาอาชีพ		✓	✓	✓		3
6	การเดลีอินบัชพรอมแคนและการจัด การศึกษาให้มีความเป็นสากล		✓	✓			2
7	การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร รายสาขาอื่นๆเพื่อพัฒนาการศึกษา		✓	✓			2

ที่	แนวทางในการบริหารสถานศึกษา	มติชน	ระดับความถี่		
			ต่ำที่สุด	ปานกลาง	สูงที่สุด
8	การเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสาร	✓		✓	✓ 3
9	สร้างเขตคิดที่ดีเกี่ยวกับอาชีวศึกษาเพื่อสร้าง ความตระหนักและเตรียมความพร้อม	✓			✓ 2
10	การเตรียมความพร้อมเพื่อเปิดเสริม การศึกษาอาชีวศึกษา	✓			1
11	การกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน			✓	1
12	การจัดทำพันธกิจของโรงเรียน			✓	1
13	การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการจัด การศึกษา/แผนพัฒนาการศึกษา			✓	✓ 2
14	การร่วมกับบุชุมชนในการระดมทรัพยากร			✓	1
15	รูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่ประชาชน อาชีวศึกษา			✓	1
16	การนิเทศติดตามการดำเนินงานการ จัดการเรียนรู้สู่ประชาชนอาชีวศึกษา			✓	✓ 2
17	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้สู่ ประชาชนอาชีวศึกษา			✓	1
18	การจัดบรรยายกาศและภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้สู่ประชาชนอาชีวศึกษา			✓	1
19	การจัดกระบวนการเรียนรู้สู่ประชาชน อาชีวศึกษา			✓	1

ที่	แนวทางในการบริหารสถานศึกษา	มติชน	ระดับความตื้น		รวม
			ล้ำหน้าในการฝึกอบรมครุภัชการ สู่นักเรียนร่วมกับครุภัชการ ปลัดกรุงเทพมหานครและสำนักงาน กรุงเทพมหานครที่ก่อให้เกิดการ ดำเนินงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	ล้ำหน้าในการฝึกอบรมครุภัชการ สำนักงานเขตและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานเขตและกรุงเทพมหานครที่ก่อให้เกิดการ ปลัดกรุงเทพมหานครที่ก่อให้เกิดการ	
20	การออกแบบการจัดการเรียนรู้		✓		1
21	การพัฒนาศักยภาพครุ	✓		✓	2
22	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนร่วมในการ สนับสนุนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ อาชีวฯ	✓			1
23	จัดทำหลักสูตรเพื่อรับอนุมัติฯ			✓	1
24	การออกแบบการจัดการเรียนรู้สู่ ประชาคมอาชีวฯ		✓		1
25	การบูรณาการเรื่องประชาคมอาชีวฯใน การจัดการเรียนรู้		✓		1
26	โรงเรียนมีการใช้สื่อเทคโนโลยีในการ จัดการเรียนการสอน		✓	✓	2
27	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ เช่น ป้ายนิเทศ อาชีวฯ การจัดนิทรรศการ		✓		1
28	การวัดผลและประเมินผล		✓		1
29	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยการ ศึกษาดูงานด้วยตนเอง		✓		1

ที่	แนวทางในการบริหารสถานศึกษา	ระดับความต้องการ				รวม
		มติชน	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	สำนักงานส่งเสริมศรัทธาและจรรยาบรรณทางศีลธรรม	สำนักงานส่งเสริมศิริเกียรติ์	
30	ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาในประเทศไทยเชื่อมโยงน้อย 2 ภาษา			✓		1
31	โรงเรียนมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านระบบอินเตอร์เน็ต			✓		1
32	กำหนดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้			✓		1
33	ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชานิยมอาเซียนภาษาต่างประเทศ			✓		1
34	แต่งตั้งคณะกรรมการ			✓		1
35	ส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรในการดำเนินงาน				✓	1
36	กำหนดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาตามอย่างเป็นระบบ				✓	1
37	โรงเรียนมีการสนับสนุนครุและบุคลากรในสถานศึกษาให้เป็นสมาร์ทิกสามารถอาชีวันหั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ (การสร้างเครือข่าย)			✓	✓	2
38	มีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงาน				✓	1

สรุป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยได้ศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารสถานศึกษาอย่างถี่ห้องแนวทาง แล้วนำมารวเคราะห์สภาพและแนวทางการบริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งแยกเป็นแนวทางหลัก 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ กือ การจัดการศึกษาโดยกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการค้าเนินการ และมีการประเมิน กำกับติดตามผลและประชาสัมพันธ์ให้แก่โรงเรียน และชุมชน ได้ทราบถึงผลการค้าเนินงาน และปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จ กือ ผู้บริหาร ที่ต้องยอม เข้าใจ สนับสนุนทรัพยากร ในการค้าเนินงาน และยอมรับที่จะพัฒนาสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการบริหารครรภ์ด้วยการค้าเนินงานตามกฎหมายอาเซียน

2. ด้านการบริหารบุคลากร กือ การค้าเนินงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยควรเร่งเตรียมความพร้อมในการเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ เช่น ภาษาอาเซียน วัฒนธรรม เทคโนโลยี หลักสูตรการสอน และการจัดการเรียนรู้โดยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่างองค์กรหรือประเทศในประชาคมอาเซียน

3. ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ กือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถค้าเนินชีวิตด้วยดีในประชาคมอาเซียน ซึ่งต้องค้าเนินงานทั้งระบบ ในสถานศึกษาในทุก ๆ ด้าน โดยบูรณาการจัดการเรียนการสอนให้ครบถ้วนกุ่มสาระการเรียนรู้ มีการจัดการเรียนการสอนโดยครูชาวต่างชาติเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสื่อสารภาษาอาเซียนให้ได้ และควรมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยอาศัยเทคโนโลยี หรือมีการจัดกิจกรรม ชุมนุม หรือสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ต่อผู้เรียนมากที่สุด และมีการวัดผลประเมินผล ตามสภาพจริงของผู้เรียน

4. ด้านการบริหารจัดการเครื่อข่ายและชุมชนสัมพันธ์ กือ การสร้างความตระหนัก และความเข้าใจให้กับชุมชน ได้ทราบแนวทางการเตรียมความพร้อมสู่อาเซียนของโรงเรียน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการให้ชุมชนเข้าร่วมเป็นเครือข่าย แห่งการเรียนรู้ร่วมกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ และส่งเสริมให้โรงเรียนให้พร้อม สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

บริบทและการจัดการศึกษาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับบริบทและการจัดการศึกษาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนี้

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ (2553 : ก-ช , 6-11) องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ตั้งอยู่เลขที่ 3/47 ถนนนาษายพาสทุ่มมน ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จัดอยู่ในกลุ่มการศึกษาท่องถิ่นที่ 10 ซึ่งประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดยโสธร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จัดการศึกษาในระบบ นอกรอบและตามอัธยาศัย โดย มีโรงเรียนในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 12 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนเมืองสมเด็จ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 20 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 2 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 32 คน ครูผู้จ้าง 1 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน นักเรียน 725 คน
2. โรงเรียนนาเชือกวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 7 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 1 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 11 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน นักเรียน 116 คน
3. โรงเรียนลำปาววิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 16 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 3 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 42 คน บุคลากรทางการศึกษา 2 คน รวมทั้งสิ้น 45 คน นักเรียน 686 คน
4. โรงเรียนมั่นพิทยารพี อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 2 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 27 คน บุคลากรทางการศึกษา 4 คน รวมทั้งสิ้น 33 คน นักเรียน 585 คน
5. โรงเรียนคลองขามวิทยาการ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 10 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 2 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 15 คน ครูผู้จ้าง 3 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน นักเรียน 309 คน
6. โรงเรียนคงมูลวิทยาคม อำเภอหนองคูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 19 ห้องเรียน มีข้าราชการครูผู้ชายบริหาร 2 คน ผู้ชายปฏิบัติการสอน 27 คน บุคลากรทางการศึกษา 6 คน รวมทั้งสิ้น 35 คน นักเรียน 620 คน
7. โรงเรียนทรายมูลพิทยาคม อำเภอหัวযม็อก จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 ห้องเรียน มีข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 2 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 11 คน บุคลากรทางการศึกษา 1 คน ครูช่าง 2 คน รวมทั้งสิ้น 16 คน
นักเรียน 142 คน

8. โรงเรียนหนหนองชุมแสงวิทยาคณ อยู่อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 8 ห้องเรียน มีข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 1 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 13 คน บุคลากรทางการศึกษา 2 คน ครูช่าง 1 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน
นักเรียน 287 คน

9. โรงเรียนหนองห้างพิทยา อําเภอภูชนิหารายัล จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 8 ห้องเรียน มีข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 1 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 21 คน บุคลากรทางการศึกษา 2 คน ครูช่าง 6 คน รวมทั้งสิ้น 23 คน นักเรียน 268 คน

10. โรงเรียนเนินยางประชาสามัคคี อยู่อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 17 ห้องเรียน มีข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 2 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 25 คน ครูช่าง 6 คน รวมทั้งสิ้น 33 คน นักเรียน 514 คน

11. โรงเรียนบัวขาว อําเภอภูชนิหารายัล จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 63 ห้องเรียน มีข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 5 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 119 คน บุคลากรทางการศึกษา 4 คน ครูช่าง 4 คน รวมทั้งสิ้น 124 คน
นักเรียน 2,788 คน

12. โรงเรียนจุนจังพลังรายญร อําเภอภูชนิหารายัล จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 ห้องเรียน ข้าราชการครูฝ่ายบริหาร 3 คน ฝ่ายปฏิบัติการสอน 25 คน บุคลากรทางการศึกษา 4 คน ครูช่าง 4 คน รวมทั้งสิ้น 36 คน นักเรียน 509 คน
แนวโน้มการจัดการศึกษาในองค์กรปัจจุบันส่วนท้องถิ่น

1. วิสัยทัศน์การจัดการศึกษาท้องถิ่น

จัดการศึกษาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพคนในท้องถิ่น
ให้มีคุณลักษณะที่สามารถบูรณาการวิถีชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคม
และประเทศชาติ ตามหลักแห่งการปัจจุบันของ ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น

2. การกิจการจัดการศึกษาท้องถิ่น

2.1 จัดการศึกษาชั้นพื้นฐาน

2.2 จัดบริการให้ความรู้ด้านอาชีพ

2.3 จัดส่งเสริมกิจการ นักงานการ กิจกรรมเยาวชน

2.4 การค่าเนินงานด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อให้เด็กที่มีอาชญากรรมในเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนในเขต
ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ครอบคลุมหลักสูตรอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

3.2 เพื่อพัฒนาการค่าเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เป็นไปตามมาตรฐาน
ที่รัฐกำหนด และตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยมุ่งพัฒนาให้เกิดความ
สมดุลทั้งทางด้านปัญญา จิตใจ ร่างกาย สังคม ระดับความคิด ค่านิยม และพฤติกรรม
ซึ่งเน้นวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.3 เพื่อให้การจัดการศึกษาท้องถิ่น ดำเนินการตามความต้องการและกำลัง
ดึงการมีส่วนร่วมกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมพัฒนาเยาวชน เพื่อพัฒนาให้เป็นคน
มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย ศติปัญญา จิตใจ และสังคม โดยมีความตระหนักในคุณค่าของกิจภาพ
นันทนาการ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไปในแนวทางที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์

3.4 เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน ในท้องถิ่น ได้ออกกำลังกายและ
ฝึกฝนกีฬาร่วมกิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมพัฒนาเยาวชน เพื่อพัฒนาให้เป็นคน
มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย ศติปัญญา จิตใจ และสังคม โดยมีความตระหนักในคุณค่าของกิจภาพ
นันทนาการ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กและเยาวชนไปในแนวทางที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์

3.5 เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในการสร้าง และพัฒนาอาชีพ
เพื่อคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ขาดโอกาส ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ พุพลดภาพ ซึ่งเป็นการ
ส่งเสริม สนับสนุนการประกอบอาชีพให้มีงานทำ ไม่เป็นภาระแก่สังคม

3.6 เพื่อบาแรุงการศาสนาและอนุรักษ์ บำรุงศิลปะ วัฒนธรรม อารีตประเพณีและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ความเป็นไทย

4. นโยบายการบริหารจัดการศึกษาท้องถิ่น

4.1 ต้านความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เร่งรัดจัดการ
ศึกษาให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการเข้ารับบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ไม่น้อยกว่า 12 ปี ให้ได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรวิชาชีพสถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ในท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ขึ้นพื้นฐาน

4.2 ด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย จัดการศึกษาให้เกิดปฐมวัยได้เข้ารับการบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรวิชาชีพสถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคม อื่น ในท้องถิ่นมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาปฐมวัย

4.3 ด้านคุณภาพมาตรฐานศึกษา พัฒนาคุณภาพ มาตรฐานและจัดระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

4.4 ด้านระบบบริหารและการจัดการศึกษา จัดระบบบริหารและจัดการทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของชาติอย่างมีประสิทธิผล โดยมีเอกภาพ ในเชิงนโยบาย มีความหลากหลายในการปฏิบัติ อีกทั้งมีความพร้อมในการดำเนินการจัดการศึกษา และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมการจัดการศึกษาท้องถิ่น

4.5 ด้านครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา วางแผนงานบุคคล เพื่อใช้ในการประสานข้อมูลและเป็นข้อมูลในการนำเสนอพิจารณาสร้างบุคลากร พร้อมทั้งมี การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีคุณภาพมาตรฐานที่เหมาะสมสมกับวิชาชีพชั้นสูง โดยมีสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ ค่าตอบแทนเพียงพอและเหมาะสมสมกับคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพชั้นสูง

4.6 ด้านหลักสูตร ให้สถานศึกษาจัดทำรายละเอียดสาระหลักสูตรแกนกลางและ สาระหลักสูตรท้องถิ่น ที่เน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความ เหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ โดย คำนึงถึงความเป็นมาทาง ประวัติศาสตร์

4.7 ด้านกระบวนการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนสำนึกร ใจความเป็นไทยและสามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเอง ได้โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ เต็มตามศักยภาพ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต และส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนที่เหมาะสมสมกับผู้เรียน แต่ละระดับการศึกษา

**4.8 ต้านทานภัยการและการลงทุนเพื่อการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรและ
การลงทุนเพื่อการศึกษาข้างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ทั้งในด้านงบประมาณ การเงิน
ทรัพย์สิน และการระดมทุนจากรัฐ บุคคล องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา
สถานประกอบการมาใช้ในการศึกษา และจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาในฐานะ
ที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาพัฒนาอย่างยั่งยืน**

**4.9 ด้านเทคโนโลยีการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนา
แบบเรียนเอกสารทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น
จัดให้มีแรงสนับสนุนการผลิตและมีแรงจูงใจในการผลิต รวมถึงการพัฒนาและการประยุกต์
ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา**

**4.10 ด้านการส่งเสริมกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเด็กและเยาวชน ส่งเสริม
สนับสนุนด้านกีฬานักกีฬา กิจกรรมเด็ก/เยาวชน รวมทั้งเหล่าเรียนรู้ตลอดชีวิตทุก groove แบบ
บริการแก่เด็ก เยาวชน ประชาชน อย่างหลากหลาย พอดีพึง และมีประสิทธิภาพ**

**4.11 ด้านการส่งเสริมอาชีพ สนับสนุน ส่งเสริมช่วยเหลือให้มีการประกอบ
อาชีพอิสระที่ถูกต้องตามกฎหมาย จัดให้มีการรวมกลุ่มอาชีพ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุน
การระดม**

**4.12 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อาริศีประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
บำรุงรักษา ส่งเสริมและอนุรักษ์ สถาบันศาสนา ศิลปวัฒนธรรม อาริศีประเพณีและภูมิปัญญา
ท้องถิ่น เพื่อให้เกิดสังคมภูมิปัญญาแห่งการเรียนรู้ และสังคมที่เกื้ออาทรต่อกัน สืบทอด
วัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ความเป็นไทยและท้องถิ่น**

5. การพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดร้อยเอ็ด,
ขอนแก่น, มหาสารคาม, มหาสารคาม และบึงกาฬ โดย กลุ่มยุทธศาสตร์และบูรณาการการการศึกษา
สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการการศึกษาที่ 7

5.1 วิสัยทัศน์

“ขับเคลื่อน เชื่อมโยง นโยบาย ยุทธศาสตร์ และบูรณาการการการศึกษา
สู่การปฏิบัติระดับกลุ่มจังหวัด”

5.2 พันธกิจ

5.2.1 พัฒนาคุณภาพศาสตร์การศึกษากลุ่มจังหวัด

5.2.2 บูรณาการการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.2.3 ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.2.4 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย งานยุทธศาสตร์การจัดการศึกษากลุ่มจังหวัด

5.3 ยุทธศาสตร์

5.3.1. การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.3.2 การบูรณาการการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.3.3 การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.3.4 การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย งานยุทธศาสตร์การจัดการศึกษากลุ่มจังหวัด

5.4 เป้าประสงค์

5.4.1 หน่วยงาน สถานศึกษาระดับกลุ่มจังหวัดสามารถนำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการการศึกษาประจำปีของกลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4.2 นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ได้รับการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างมีคุณภาพ

5.4.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำผลการติดตามไปทบทวน ปรับปรุงแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการการศึกษาประจำปีของกลุ่มจังหวัด

5.4.4 หน่วยงาน สถานศึกษา มีข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

6. นโยบายการจัดการศึกษาของกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์กรบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

6.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

ผู้นำการจัดการศึกษาได้มาตรฐาน ผ่านความร่วมมือประชาชน บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรม กำลังสำคัญในโลกใบเสร็จ ดี มีคุณธรรม นำจิตอาสา พัฒนาสังคมด้วย น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง

6.2 พันธกิจ (Mission)

6.2.1 จัดบริการศึกษาในระบบ นอกรอบบบ แล้วตามอัชญาศีลให้ได้มาตรฐาน
ท้องถิ่นและมาตรฐานชาติ

6.2.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศิลปะ ศาสนาและ
วัฒนธรรมของภาคประชาชน รัฐและท้องถิ่น

6.2.3 ส่งเสริมระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

6.2.5 สร้างจิตสำนึกร่วมกัน สำหรับการอนุรักษ์และทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ
วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และค่านิยมความเป็นไทย

6.2.6 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในการจัดการ
เรียนรู้และบริหารการศึกษา

6.2.7 การศึกษาให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์
สติปัญญา และสังคม

6.2.8 ปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนมีจิตอาสา ทำงานเพื่อสังคม

6.2.9 ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.2.10 ส่งเสริมจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

6.2.11 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรค้าการศึกษา ครู ให้มีคุณภาพ ความรู้
และคุณธรรม

6.2.12 ส่งเสริมให้นักเรียน ประชาชนมีคุณภาพ มีความรับรู้ มีคุณธรรม
จริยธรรมและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

6.3 เป้าประสงค์ (Goals)

6.3.1 โรงเรียนทุกแห่ง ได้รับการรับรองคุณภาพตามแนวทางมาตรฐานชาติ

6.3.2 ประชาชนรัฐและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศิลปะศาสนา
และวัฒนธรรม

6.3.3 จัดการศึกษาและบริหารการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

6.3.4 นักเรียนและประชาชน มีจิตสำนึกร่วมอนุรักษ์และทำนุบำรุงศาสนา
ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และค่านิยมความเป็นไทย

6.3.5 โรงเรียนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้
และบริหารการศึกษา

6.3.6 นักเรียน ได้รับการพัฒนาทางค้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และ

สังคม

6.3.7 นักเรียนมีจิตอาสาช่วยทำงานเพื่อสังคม

6.3.8 นักเรียนมีจิตสำนึกระบุตนักดึงความสำคัญในการอนุรักษ์

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.3.9 โรงเรียนจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

6.3.10 บุคลากรค้านการศึกษา ครู มีคุณภาพ มีความรู้ และมีคุณธรรม

สามารถจัดการศึกษาได้เต็มศักยภาพ

6.3.11 นักเรียนและประชาชนมีคุณภาพ มีความรอบรู้ มีคุณธรรมจริยธรรมและมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

6.4 ยุทธศาสตร์ (Strategy)

แนวทางการพัฒนา_yuthsakast_r การพัฒนาองค์กรและการพัฒนาการศึกษาระดับจังหวัดแนวโน้มการพัฒนา_yuthsakast_r ก้าวที่สำคัญ คือ การพัฒนาองค์กร และการพัฒนาการศึกษาระดับจังหวัด

6.4.1 พัฒนาองค์กร

1. จัดทำเครื่องมือเครื่องใช้ให้พร้อมในการปฏิบัติงาน
2. ปรับปรุงสำนักงานให้น่าอยู่

3. พัฒนาบุคลากร

4. บริการผู้มาติดต่อราชการให้ประทับใจ

6.4.2. พัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาในระดับห้องเรียน จังหวัด เพื่อนำไปสู่

ระดับชาติและสากล

1. พัฒนาหลักสูตรท่องถิ่น โรงเรียนในสังกัด
2. แข่งขันทักษะทางวิชาการ ศิลปะ ดนตรีและกีฬานักเรียน
3. พัฒนาศักยภาพครู 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้
4. ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในสังกัด
5. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด
6. จัดทำข้อตกลงพัฒนาการศึกษาร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา

และองค์กรอื่น

7. ทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน นักศึกษา และผู้ด้อยโอกาส
8. สนับสนุนสื่อการเรียนการสอน

9. ก่อสร้างศูนย์การเรียนรู้ชุมชน
10. พัฒนาผลการสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
11. อนุรักษ์พัฒนาสภาพแวดล้อมและส่งเสริมให้พัฒนาการเรียนรู้ตาม

ธรรมชาติ

12. การสร้างองค์กรเครือข่ายเพื่อการศึกษา
7. การพัฒนาการศึกษาทั้งในและนอกระบบ โดยเน้นการพัฒนาเทคโนโลยี

ทางการศึกษา

- 7.1 จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีและสารสนเทศทางการศึกษา
- 7.2 เปิดทำการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนในสังกัด
- 7.3 ส่งประดิษฐ์เพื่อทดสอบแพล็งงานน้ำมันเชื้อเพลิง
8. ศูนย์ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ

- 8.1 สายไทรรักแห่งครอบครัว
- 8.2 จัดตั้ง โรงเรียนกีฬา
- 8.3 แข่งขันกีฬานักเรียนท้องถิ่นและโรงเรียนในสังกัด
- 8.4 แข่งขันกีฬา อบจ.สัมพันธ์
- 8.5 รองรับป้องกันการแพร่ระบาดยาเสพติดในโรงเรียนในสังกัด
- 8.6 ก่อสร้างศูนย์ฟอกไก่

9. การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมน้าความรู้และการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และ
ประเพณี

- 9.1 ส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 9.3 พัฒนาศักยภาพเยาวชนสร้างสรรค์โรงเรียนในสังกัด
- 9.3 งานประเพณีของท้องถิ่นภายในจังหวัดกาฬสินธุ์

10. ศูนย์บริการเรียนรู้ / ห้องสมุด / พิพิธภัณฑ์

- 10.1 ส่งเสริมการใช้โรงเรียนเป็นฐานในการเรียนรู้
- 10.2 ส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับบริบทและการจัดการศึกษาขององค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า บริบทและการจัดการศึกษาขององค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์นี้ มุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนให้กับคนทุกวัย เพื่อให้ผู้เรียน มีคุณภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

โดยใช้หลักธรรมนากinalg และบูรณาการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
เข้าบริหารจัดการศึกษาทุกระดับชั้นให้มีคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

วิชาฯ ยศอ่อน (2555 : 81-82) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาการบริหารหลักสูตร
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า
การวิเคราะห์การบริหารหลักสูตรในโรงเรียนมาตรฐานสากล ระดับมัธยมศึกษาจังหวัด
นครสวรรค์ ใน 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศกำกับ
ติดตามและประเมินผล การบริหารหลักสูตร พนว่า ผู้บริหารและครูมีทัศนคติต่อการบริหาร
หลักสูตร โรงเรียนมาตรฐานสากล โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนว่า
ด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการซึ่ง
ทำความสะอาดและสร้างความตระหนักรู้ให้ครูเข้าใจวัตถุประสงค์ของการใช้หลักสูตร
มาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด และพบว่าครูทำการวิจัยและพัฒนาฐานแบบการจัดหลักสูตร
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับ
ปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความแตกต่างตาม
ศักยภาพของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และพบว่าครูใช้การวิจัย สื่อ และนวัตกรรมเพื่อพัฒนา
ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับ
มากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดตั้งภาคีเครือข่ายการจัดการเรียนรู้และร่วมพัฒนา
ในโรงเรียนมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และพบว่าครูวางแผนวิธีการวัดประเมินผล
สอดคล้องกับหลักการ โรงเรียนมาตรฐานสากล มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านการบริหารหลักสูตร
อยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดสรรงบประมาณการจ้างครุภัติ
เพื่อพัฒนาการสื่อสารในภาษาต่างประเทศที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และพบว่า โรงเรียนส่งเสริมให้มี
ขนาดชั้นเรียนที่เหมาะสมสมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

อรรรพล สีລวนิช (2554 : 38) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษา
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาชนอาเซียน พนว่า การเตรียมตัว
ของนักเรียน นักศึกษาที่มีความสามารถทำได้ดี การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารและ
การทำงาน รวมทั้งความรู้ด้านวิชาการ ในแขนงต่าง ๆ และสำหรับวิชาหลักที่ได้มีการจัดทำ

ข้อตกลงยอมรับร่วมกัน 7 สาขา กือ วิศวกรรม การสำรวจ สถาปัตย์ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล และนักบัญชี เป็นสาขาที่ต้องมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มา ก่อน ส่วนสาขาวิชานั้นๆ นั้นอยู่ระหว่างการพิจารณา ดังนั้นนักเรียนนักศึกษาควรให้ความสนใจและวางแผนพื้นฐานของตนเองไว้ดี มีความพร้อมที่จะหางานทำภายหลังการสำเร็จการศึกษา เพราะไม่เพียงแต่ทำงานในประเทศเท่านั้น ยังสามารถหางานทำในต่างประเทศได้อีกด้วย

เอกสาร อะนะวัลย์ (2554 : 76-77) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาต่อการเข้าเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความเข้าใจ ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากร ปัจจัยด้านคุณภาพมาตรฐาน และปัจจัยด้านการเปิดเสริฟการศึกษา ในด้านปัจจัยด้านความเข้าใจ เป็นการสร้างความตระหนักและการเตรียมความพร้อม เพื่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากร เป็นการพัฒนาทักษะและความชำนาญที่เหมาะสมของบุคลากร โรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในการเป็นประชาคมอาเซียน ปัจจัยด้านคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้างความยอมรับในคุณสมบัติ ทางวิชาการและทักษะในฝีมือร่วมกันในอาเซียน ปัจจัยด้านการเปิดเสริฟการศึกษา เป็นการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อร่วงรับการเปิดเสริฟการศึกษา ควบคู่กับการเปิดเสริฟด้านการเดือนขัยแรงงาน จากปัจจัยดังกล่าวเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียนช่างฝีมือ ทหาร พบว่า มีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการศึกษาใน 3 แนวทางประกอบด้วย ประการแรก การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการสร้างความเข้าใจและความตระหนักเรื่องเกี่ยวกับการรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการเพิ่มทักษะการเรียนการสอน การปรับปรุงเนื้อหา วิชาชีพและหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ประการที่สองการพัฒนาบุคลากรที่ต้องปฏิสัมพันธ์ จิตสำนึกต่อวิชาชีพและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของ ครู อาจารย์ ให้เท่าทัน ได้มาตรฐาน และประการที่สาม การพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและ ในอาเซียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ร่วมกัน ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการศึกษาทั้ง 3 แนวทางจะสามารถส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของบุคลากร โรงเรียนช่างฝีมือทหารในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ได้อย่างสมบูรณ์ ต่อไป และประเด็นที่น่าสนใจต่อการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนช่างฝีมือทหารที่ผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียนและสถานศึกษาให้ได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคม อาเซียน ได้อย่างสมบูรณ์ ดังนี้

ประการแรกในด้านการพัฒนาองค์ความรู้ เป็นความสำคัญลำดับแรกในการสร้างความเข้าใจและความตระหนักรึขึ้นเรื่องการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญของโรงเรียนห่างฝีมือทหาร บุคลากรผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันว่าจะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจเดียวกันเพื่อจะนำไปสู่การกำหนดนโยบายการบริหารและการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนห่างฝีมือทหารเป็นโรงเรียนในระบบการทำงานของท้าราชการทหารที่ถูกปลูกฝังด้านการมีระเบียบวินัย การเคารพอาชญากรรมสั่งค้นบัญชาตามลำดับชั้นและตามสายงาน ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บัญชาการ โรงเรียน เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของโรงเรียนจะต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพราะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนา การปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นระบบ เป็นการเปลี่ยนวัฒนธรรมของความเชื่อ ความคิด และการกระทำ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายและอาศัย ภาระที่เป็นผู้นำผลักดันการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ต้องปลูกฝังจิตสำนึกต่อวิชาชีพและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของ ครู อาจารย์ ให้เท่าทัน ได้มาตรฐานสากล จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความเห็นสอดคล้องกันถึงการปรับปรุง พัฒนาศักยภาพของครู อาจารย์ให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่ความเป็นมาตรฐาน ควรได้รับการส่งเสริมเพิ่มเติมความรู้ตลอดเวลา ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างแรงบันดาลใจ กำลังใจและการได้รับการตอบแทนในความเจริญก้าวหน้าจากผลงานทางวิชาการและการประเมินเชิง ประจักษ์ จะเป็นแรงกระตุ้นที่สำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรเพื่อการสร้างมาตรฐานความเป็นครู อาจารย์ให้ได้ในระดับสากล ประการที่สามในด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในประเทศและในอาเซียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถและ ประสบการณ์ร่วมกัน ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างความเข้มแข็งของโรงเรียนห่างฝีมือทหาร เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนมีความจำเป็นต่อการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาโดยรวม เช่น การพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล การส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียน การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล การพัฒนาวิชาการ และการวิจัยสู่ความเป็นเลิศการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนห่างฝีมือทหารทั้งผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียน และสถานศึกษาให้ได้รับการพัฒนาเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จะต้องมีการพัฒนาในลักษณะของการเข้าสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียน (ASEAN Population)

คือ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ความเอื้ออาทรในประชาคมอาเซียน โดยใช้การศึกษาเป็นกลไกในการสร้างวัฒนธรรมใหม่ โรงเรียนซึ่งมีอิทธิพลเป็นสถานศึกษาในการสร้างองค์ความรู้แล้ว ยังทำหน้าที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงาน ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับตัวเพื่อรับรองรับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่น นโยบายด้านการศึกษา การวิจัย ความร่วมมือด้านบุคลากร เพื่อรองรับการเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียนในการพัฒนาประชาคม อาเซียนให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน นักเรียนที่จบจากโรงเรียนซึ่งมีอิทธิพล จะต้องเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ (Skilled Labors) มีทักษะการทำงานร่วมกันในประชาคม อาเซียน มีระดับมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล พัฒนาแนวความคิด และวัฒนธรรมทางการเรียนรู้ เพื่อการลงมือทำได้จริง มีวิสัยทัศน์และแนวคิด บูรณาการให้ก้าวไปสู่โลกทันโลก ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

จตุพล ยงศร (2554 : 54) ได้ทำการวิจัย นโยบายพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยในประชาคมอาเซียน โดยใช้วิธีการศึกษาเบริญเทียนเชิงสหการของจอร์ช เบอร์เรเดีย พบว่า มีจุดเด่นที่คล้ายกัน คือ การขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง การยกระดับมาตรฐานการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดรับกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ดวงจันทร์ สุจิวิชัย (2553 : 153-154) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามใน สภาพปัจจุบัน ปัญหา ก่อนดำเนินการพัฒนา พบว่า ครุส่วนมากยังใช้วิธีสอนแบบบรรยาย โดยการบอกความรู้ให้นักเรียนเพื่อนำไปสอน ไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งจัดการเรียนการสอนเพื่อให้งานเนื้อหาและเพื่อทดสอบเท่านั้น ไม่สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่ประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่กำหนด ไม่คำนึงถึงความสนใจ ความต้องการ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล ของผู้เรียน ไม่จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดง才华 ความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ฝึกให้ผู้เรียนคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์เอาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะครุยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ และขาดความมั่นใจ ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ

สุพัตรา ปทุมคณารักษ์ (2553 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานในเชิงทั่วไป แต่พื้นที่การศึกษาพังงา พบว่า ด้านการบริหารวิชาการ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาท่านนักถึงหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา คือ การบริหารงานวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ และส่งเสริมสนับสนุนการใช้แห่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท่องถิ่น เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และจัดทำแผนพัฒนาภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการจัดและประเมินผลการเรียน ตามสภาพจริง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครุใช้สื่อในวัสดุธรรมและเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย และด้านบริหารงานบุคคล พบว่า การปฏิบัติงานโดยการรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะสถานศึกษามีบุคลากรจำกัด จึงต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถรองด้าน

สำนักงานเลขานุการสภากาชาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 33) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน ได้มีการเปรียบเทียบคุณค่าร่วมในด้านแนวทางและแผนการพัฒนาการศึกษา มีข้อค้นพบหลักของงานวิจัยในส่วนนี้ คือ การที่ประเทศไทยเป็นทุกประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่จะทำให้การศึกษานั้นมีส่วนสำคัญในการทำให้ประเทศมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้ามากขึ้น หลายประเทศที่เป็นสมาชิกดึงเดินและสนับสนุนใหม่ยังคงให้ความสำคัญกับบทบาทของการศึกษาในการจัดความยำากันและการก้าวพ้นจากความต้องพัฒนาทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกัน ได้ร่วมกันให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยในระดับสากล โดยมีบางประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ปรารถนาให้ตนมีศักยภาพทัดเทียมกับประเทศไทยอีก ๑ ภายในอาเซียนด้วยกันเองทั้งนี้ ทุกประเทศอาเซียนมีฐานการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยตั้งแต่ระดับกฎหมาย สูงสุดของประเทศไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีการจัดทำกฎหมายว่าด้วยการศึกษา สอดคล้องรองรับ ซึ่งประเทศไทยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ถึงแม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่ประเทศที่ให้แผนดังกล่าวอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติก็ตาม โดยแผนดังกล่าวมีความสำคัญในลักษณะของแผนยุทธศาสตร์ซึ่งนำในการจัดทำและดำเนินการแผนต่างๆ อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกันทั่วประเทศ ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา แผนพัฒนาการคุณศึกษา ตลอดจนแผนปฏิบัติการในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและในระดับสถานศึกษา ในการพัฒนาสังคมให้เป็นสังคมแห่งความรู้น้ำพำนีสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ให้ประชาชนผลเมือง

ในแต่ละประเทศได้รับโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ และมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานสร้างรายได้ พาประเทศสู่ป้าหมายที่วางไว้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่าการบริหารสถานศึกษาเพื่อที่จะเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 นี้จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นอย่างดี โดยการกำหนดคริสต์ทศวรรษในการบริหารสู่ประชาคมอาเซียน และในส่วนของการบริหารจัดการบุคลากรนั้นผู้บริหารจะเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรในสถานศึกษาให้เป็นสากล การส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียน การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล และมีการนิเทศคิดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนดำเนินการโดยจัดทำคำสั่งคณะกรรมการติดตามการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และด้านการบริหารจัดการเรียนรู้นักเรียนและบุคลากรจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษหรืออย่างน้อย 2 ภาษา สำหรับการสื่อสารและการทำงาน รวมทั้งความสามารถในการวิชาการในแขนงต่าง ๆ ที่สอดรับกับภูมิภาคอาเซียน และมีการสร้างแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารกับประเทศไทยในประชาคมอาเซียนได้ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทางการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาทุกระดับ นี้จะทำให้ประชาชนทุกเมืองในแต่ละประเทศได้รับโอกาสเท่าเทียมกันในการเรียนรู้ และมีปัญญาเป็นทุนไว้สร้างงานสร้างรายได้ พาประเทศสู่ป้าหมายที่วางไว้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ฟอร์โล (Follow. 2002 : 2298-A) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับลักษณะการศึกษาเพื่อให้ประโยชน์ในการพัฒนานักการอย่างเหมาะสม การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถามตามครุฑ์ในโรงเรียนอนุบาลถึงนักเรียนศึกษาตอนปลาย จำนวน 407 คน จากโรงเรียน 9 โรง ในมติรัฐธรรมนิยี่นี้ และได้วิเคราะห์แบบสอบถามคืนมา 118 คน ผลการศึกษาพบว่า ในการทำให้ครูเกิดการยอมรับใช้วัตกรรมใหม่ ๆ กระบวนการเรียนรู้จะต้องทำให้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของครูแต่ละคนแม้ว่าครูจะยอมรับว่าลักษณะการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญก็ตาม ครูเหล่านี้มีความต้องการรับและลักษณะการศึกษาแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ในการสอนและระดับการสอนที่นำไปใช้ เช่น ระดับประถมศึกษา นักเรียนศึกษาตอนต้น และนักเรียนศึกษาตอนปลาย

รัมบัช (Rumbaugh. 2001 : A) ได้ศึกษาการเรียนการสอนที่ดี พบว่า ครูส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะช่วยให้เด็กทำกิจกรรมในห้องเรียนและนักเรียนที่ห้องเรียนให้ประสบผลสำเร็จถึงแม้ว่าจะเป็นการยากที่จะทำความเข้าใจเรื่องการยอมรับ การทำความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูเห็นว่าเด็กส่วนมากมีความสามารถที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่เด็กค้นพบเอง ในชีวิตประจำวัน เมื่อเด็กได้เรียนรู้และมีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ ครูที่ดีจะมีการแสวงหาวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก ส่วนการเรียนเป็นการสร้างความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาบุคลิกภาพของคนองค์ตัวเดียวในห้องเรียน

วีลเลอร์ (เรืองสารรักษ์ ศิริพล. 2550 : 41 ; ข้างอิงมาจาก Wheeler. 2000 : Abstract) ได้ศึกษานบทบทของครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเปลี่ยนแปลงบทบาทของครู ดังนี้ 1. ครูจะต้องนิ่งทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2. ครูจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการใช้และเผยแพร่เทคนิคการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 3. ครูจะสามารถออกแบบและพัฒนาการแลกเปลี่ยนการทำงานและทรัพยากรการเรียนการสอนระหว่างเพื่อครูด้วยกัน 4. ครูจะกลายเป็นผู้คุยแนะนำนักเรียนในการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

เจอร์รี่ (Jerry. 1996 : 4254-A) ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาหลักสูตร การวางแผนที่มีประสิทธิภาพ พบว่า ควรรวมและสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนที่จำเป็นทางการศึกษาให้ได้มากที่สุดก่อนดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนและนักการศึกษาเพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตร มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ทราบโดยทั่วไปโดยหน่วยงานต้นสังกัด ต้องสนับสนุนส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสม

เคนเดอร์สัน (Henderson. 1993 : 3787-A) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโรงเรียน ประถมศึกษาดีเด่น ศึกษาปัญหาการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนในรัฐที่มีนโยบายปฏิรูปการศึกษา พบว่า ปัญหาอย่างหนึ่งคือครูซึ่งใช้วิธีสอนเดิม ๆ ที่คุ้นเคย ซึ่งขัดแย้งกับวิธีสอนที่มีการปฏิรูปการเปิดโอกาสให้ครูได้จัดการศึกษาตามความสามารถ ความชอบ ความสนใจ ส่วนบุคคล ทำให้ครูสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แออกที (Agthe, 1980 : 3076-3077) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารและครูในงานวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูยอมรับว่างานปรับปรุงการเรียนการสอนทำเป็นคุณโดยให้ทุกคนมีความรับผิดชอบร่วมกัน ผู้บริหารทำหน้าที่บริหารงานอื่น ๆ มากเกินไป ควรให้ความสำคัญในการนิเทศภายในให้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารจะต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สั่งมาเป็นผู้ประสานงาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่ามีแนวคิดที่หลากหลายที่มีความสอดคล้องกันหรือเหมือนกันบางส่วนว่าบริหารสถานศึกษาจะต้องบริหารงานอย่างหลากหลายแบบวิธี โดยผู้บริหารจะต้องรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง บริหารจัดการคนให้เหมาะสมกับงาน โดยจะต้องมีการศึกษาระบบท่องถูกต้องบังคับบัญชา ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจัดให้ครูมีการอบรมเชิงปฏิบัติการในการจัดทำหลักสูตรการปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน และเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งความมีการนิเทศ กำกับติดตามผลในแต่ละกิจกรรมที่ทางสถานศึกษามีการจัดทำขึ้นอย่างเป็นระยะ ๆ โดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ประสานงานที่ดี อันหมายความสะควรให้กับบุคลากรในสถานศึกษา รวมไปถึงชุมชน ผู้ปกครองของนักเรียนด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY